

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 223-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корго: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не зворотимо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00
Піврічно 30.00
Річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

**УБРАННЯ — ПАЛЬТА
І НЕПРОМАКАЛЬНІ ПЛАЩІ**
оригінальні англійські і краєві продає просто, консументам

ФАБРИКА УБРАНЬ

Рот і Рудерфер

Львів, Леґіонів 3. I п.
Борислав — Костюшка 31.

СССР і Португалія зреклися участі в контролі Еспанії.

Вчорашнє засідання підкомісії комітету інтернаціоналістичної ліги приносить несподіванку: Світовий делегат заявив, що СССР не візьме участі в контролі еспанських берегів. З політичних ані з ніяких інших мотивів Москва не хоче висилати своїх кораблів на еспанські води, бо вони знаходяться віддалені від російських морських баз; більшовикам ішло лише про питання пре-

стіж. Також португальський делегат заявив, що його держава також не візьме участі в контролі, пригадуючи, що лісабонський уряд здавна висловив думку, що морською контролею повинні займатися 4 західні великодержави. Нині радитиме підкомісія над деякими технічними питаннями щодо морської контролю.

Еспанські селяни зі зброєю бороняться перед реквізиціями.

У місцевості Сенте-Лас (провінція Барселона) дійшло до кривавої сутички між червоною міліцією та селянами, що зі зброєю в руках боронилися перед реквізицією зброї 7-го селян загинуло.

ВАЛЕНСІО ЗБОМБАРДУВАЛИ.

Авас повідомляє, що національні літаки бомбардували Валенсію та недалеко пристань Гандіа, при чому убито 6 осіб і ранено 25. Втрати великі. В Гандії ушкодили кілька кораблів та знищили зовсім 4 домів; 8 осіб загинуло.

ПОВІТОВЕ ТОВАРИСТВО КРЕДИТОВЕ

(Українбанк львівського повіту)
у Львові, вул. Сихтустька 38.
Тел. 108-61.

приймає вклади ощадності та дає позички на довгостроковий термін на купівлю землі. — Найвигідніша і найкорисніша львівська збрівка ощадності. 73 9-10

Б О І.

Як подають національні комунікати, на відтинку Сієрра Невада національні війська відбили ворожий наступ. На мадридському фронті — за винятком шляху до Естремадурі — було спокійно.

Бандитизм в червоній Еспанії.

Перед кількома днями до одного дому при вул. Мунтанер вдерлися в Барселоні бандити, вграбували кілька мешканців та забрали зі собою 10-ох мужиків, за якими пропав усякий слід. Щоб вчора знайти на одній шосі під містом кількох убитих мужиків — припускають, що це саме жертви тих бандитів.

НАЧЕ В РИМСЬКИХ КАТАКУМБАХ.

Як подають в Барселоні, в одному з тамтешніх домів відбувався католицький шлюб. Хтось повідомив про це поліцію, яка арештувала обох

молодих, священника та свідків і замкнула їх у в'язницю.

На відтинку Харамі знайшли на побоевищі тіло російського генерала Лістера. Червоний комітет оборони Мадриду також загадує про скріплену артилерію на шляху до Естремадурі та на Гвадалахорську відтинку. Зате твердить, що червоні атакують національні становища майже на всіх відтинках, лише над Хараміо спокійно. Наступ національних військ на університетську дільницю відбито з втратами. Непогода унеможливила летунські операції. Червона артилерія обстрілювала національні становища під Вальдемором Мараноза і Мората Таюна; піхота заняла національні становища на двох крилах.

Ген. Кейно де Ляяно заперечив вістки з комунікату червоного командування, немовби національні війська втратили Пінгарон та вістки про Омедо. Тимчасом червоні наступили на півночі лише припізлили на кілька днів упадок Мадриду.

ПЕРЕД ЕВАКУАЦІЄЮ МАДРИДУ?

Як подає париський „Джур“, на франко-іспанському пограниччі ходять слухи, що валенсійський уряд хоче евакуювати Мадрид. Відтіли вже вивезено до Валенсії кілька кур'єрів міжнародної бригади та зосереджено на південний схід від Мадриду; вони мають відступити в напрямі Валенсії, якщо національні війська даліше окружать Мадрид.

ВАЛЮТА ВАЛЕНСІЙСЬКОГО УРЯДУ ПАДЕ.

Генерал Кейно де Ляяно заявив, що банкноти валенсійського уряду потують на париській біржі дуже низько, а саме — на половину їхньої вартості. Зате остемпльовані банкноти, що курсують на території підчиненій національному урядові мають двічі вищий курс. З огляду на те, ризик ошуканці стали фальшувати стемпльовані банкноти, але національний уряд тому заподігав.

ОЩАДНІСТЬ — ЦЕ ВЕЛИКА ЧЕСНОТА.
Плекаймо її у наших дітей і складаймо для них щомісяця хоч 5 зол. на

ПРЕМІАНУ ВІНЛАДКОВУ КНИЖЕЧКУ

Кооперативного Банку „Дністер“

за яку ірім зазначених відсотків можна дістати ще й нагороду за ощадність зол. 25—100.

Центральний Кооперативний Банк
„Красвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вклади ощадності і як централь кредитова для українських кооперативів усіх видів дає кредити на піднесення господарства і промислу

НЕ СПІЛЬНА, а польська організація.

Львів, 27. лютого 1937.

Вся польська преса переповнена коментарями до декларації полк. Коца, статтями на цю тему і заявами свого власного становища. Це річ аж надто зрозуміла: ми вже попереднього разу, зараз після вислухання у радіо промови п. Коца підкреслили, що це у нашньому часі найважливіша польська справа. Вона мусить кожного польського громадянського діяча, кожного польського політика цікавити, хвилювати, захоплювати чи обурювати, — вона примушує кожного польського часопис у цій справі висловитися і на цю тему вести найпалкішу полеміку. Бо це йде річ не тільки за те, що ось хтось творить собі якусь нову політичну партію. Річ іде тут про партію, яка має перетворити державний устрій, чи може вірніше — сформулювати нову систему правління. Але річ іде тут теж і про національну ідеологію, про духовний зміст зорганізованого польського громадянського життя, про ідейні напрями праці людей і гуртів, відповідальних за долю і польської нації і польської держави.

Не дивися, що у такій кардинальній справі — ріжничий думок у польському громадянстві дуже численні й дуже поважні. Правду сказати, декларація полк. Коца великого захоплення в польському таборі не викликала. Не маємо сумніву, що на такий холодний і стриманий, якщо не лано негативний, підхід до неї істотуючих польських партій, груп і гуртів вплинув найбільше дуже загальний тон декларації полк. Коца, яка спонукала одного публіциста схарактеризувати її так: „це шифра, що її розважуватиме ціла окрема організація“. Друга причина такого обережного становища польського громадянства — це останнє речення де-

ГАЛИЦЬКА КАСА ОЩАДНОСТІ

НАЙСТАРША ОЩАДНОСТЕВА ІНСТИТУЦІЯ У ЛЬВОВІ — ОСНОВАНА В 1848 Р.

ОЩАДНОСТЕВІ КНИЖЕЧКИ З ПОРУКОЮ ДЕРЖАВИ. ОБСЯГ ДІЯЛЬНОСТІ: ЦІЛА СХІДНА ГАЛИЧИНА. Зависелі вклади П. К. О. 500 198.

хлярації, яке каже про „залізний крок міцних і дисциплінованих рядів, що їх веде одна воля до одної мети“. Це речення викликає в польській пресі найбільше здогадів, сумнівів і застережень: з одного боку поклик ставати у дисципліновані ряди й підпорядковуватись одній волі, — з другого боку промовчування найбільш суттєвих конкретних питань і шляхів їх розв'язки — це каже зачукуватись кожному, що навіть і признає може потребу сильної дисциплінованої організації, підпорядкованої сильному проводові, але не хоче ставати в ряди і розпочинати механічного маршу, заки не довідається чогось ближче про цілі того маршу і бодай про найголовніші шляхи, що ними прийметься машерувати.

Через те в польському таборі йде ще найпакіша пресова дискусія. Велику прислугу віддала справі тої вільної вимини думок заява „Газети Польської“, що уряд „як досі“ не заявив становища до декларації полк. Коца, — іншими словами, що та декларація в нічому уряді не вище та офіційного характеру не має. Та заява центрального польського проурядового щоденника облекшила дещо атмосферу, яка повстала через те, що форма, в якій п. Коц забрав слово (трикратна завізівка в державному П. Радіо на всі польські стації, три мільйони афіш, розліплених по всіх закутках держави, кількасот тисяч афіш у Варшаві) казала припускати, що це вже згори уряд проклямує факт повстання нової всеохоплюючої політичної організації, яка єдино матиме в державі вплив і значіння і до якої мусять зголошуватись усі ті організації й особи, які не хочуть стягнути на себе підозріння не то протиурядової, а й протидержавної опозиційності. Фактом є, що такі настрої моментально появились. Здається нам, що ті настрої не помагають ділові, що його задумав полк. Коц, і що саме в інтересі того діла є таким настроєм протидіяти. Чимало до тої атмосфери причинилось пераїсне перечулення цензури, яка почала трактувати декларацію полк. Коца, як недоторкане табу. Добре сталося, що варшавська цензура станула на іншому становищі. Хоч деякі часописи за статті з приводу декларації полк. Коца підлягли конфіскації, проте маємо вражіння, що ті конфіскації торкалися радше тону тих статей і їхніх атак на існуючий режим, — а не аналізи самої декларації. Бо одночасно щоденна почта приносить безліч польських часописів з деякими дуже різкими й дуже негативними голосами, які проте спротиву цензури не викликали. Гадаємо, що цензурні обмеження в дискусії над проблемою державного устрою й державної системи, в дискусії над проблемою національної ідеології та форм політичної організації, що інгеренція цензури в такій дійсно найважливішій нинішній польській справі повинна бути якнайменша, якщо вже обов'язково мусить бути.

Це не тільки увага мимоходом. Це справа, яка й нас, українську національну пресу й усе українське громадянство, найближче торкається. Бо коли ми підходимо до тої справи поважно, то не можемо не висловлювати теж усіх сумнівів, що у зв'язку з тою справою у нас мусять виринати. Покищо наше становище таке, як ми його в нашій першій статті на цю тему висловили: у внутрішній польській справі, якими є справа національної польської ідеології та міжпартійної структури, ми не вмішуємося. Зате в усіх справах, що торкаються нас, і як національного колективу у межах польської держави, і як окремих громадян тої держави, — мусимо забирати голос і боронити права того голосу та накликувати відповідальні польські чинники, щоб із тим голосом рахувались відповідно до питомої ваги українського чинника.

У даному випадку маємо на увазі саме ту атмосферу, яка витворилася безпосередньо перед і після акту проголошення декларації полк. Коца і яка дещо змінилася нині, під впливом польської пресової дискусії. У тій атмосфері зродилось безліч поголосок, „автентичних інтерпретацій“ та „цілком певних відомостей“, які могли викликати задоволення і серед українського громадянства. Воно тим більше зрозуміло, що українське громадянство не може визнаватись у нюансах внутрішніх польських груп, а в підході до нинішніх польських ідеологічних течій та напрямних оперує деякими анахронічними категоріями. Зрештою, гін до упрощування проблем існує у кожному широкому громадянстві світа; ми тільки можемо потішити себе, що в порівнянні з польським знанням українських справ, української історії, історії української політичної думки та всієї теперішньої української дійсності — наше знання польських справ і польської дійсності — про-

Нові весняні взірці мужеських сорочок, краватів, рукавиць і т. п. галanterії
Евстахій Думин **Львів, ул. Коперника ч. 23,**
складі фірма **Львів, ул. Коперника ч. 23,**
складі фірма **Львів, ул. Коперника ч. 23,**
 Просимо дискусію оглядати товар і питати за ціни без обов'язку купівлі — Поручаємо кольонські води на пагу і косметики.

сто великанське. Воно, очевидно, не перече, що наші люди можуть впасти при оцінці деяких польських явищ у непорозуміння.

Таким непорозумінням, на нашу скромну думку, утотожнювати в усіх деталях табор полк. Коца з колишнім табором ББ. Навіть масове зголошування до нової організації всіх санітарних організацій, що належали колись до ББ, і поклик до маршу у дисциплінованих рядах, — не повинні наших людей дезорієнтувати. Ріжниця між ББ і табором полк. Коца та, що ББ був табором людей всіх національностей і всіх мастей, від 1-ої до „4-ої“ бригади включно, який мав за завдання бути підпорою уряду, сліпо накази й розпорядки уряду і його органів виконувати та творити протидію до тодішньої польської і непольської протиурядової опозиції. Таким робом ББ був фактично прибудівкою адміністр. апарату. Така структура і такі завдання тої організації казали її творцям не турбуватись ідеологічним характером організації, її духовним змістом, тими ірраціональними та емоціональними чинниками, які перетворюють душу народу. Всією ідеологічною програмою ББ було ім'я Йосифа Пілсудського, а всією метою організаторів ББ було влекти Пілсудському його діяльність через створення більшості у соймі та в територіальній самоуправі і всяких суспільних організаціях. Ось тут саме була причи-

на, чому так буйно розвилася нещасна „четверта бригада“, зложена з людей, які перлись до ББ з власних шкурних інтересів або просто з плиткого спортризму, і чому провід ББ не пропускав зголошуваних членів крізь густе сітло довгої попередньої праці, опертої на спільних ідеологічних засновках. Ефект тої методи був відомий. Найбільш ядро скарактеризував його полк. Пристор у славній своїй краківській промові, в якій вказував на тип людей, що кричать „ай живе Пілсудський“ та одночасно витягають руку за заплатаю.

Ріжниця між отим ББ і табором полк. Коца та, що це має бути не механічний зліпок різних фізичних і правних одиниць для виконання механічних завдань („встати“ — „сідати“ у соймі і т. д.), але це має бути співпраця людей однакового національно-політичного світогляду. Який однаковий світогляд мів бути у полк. Славка і Ві. сліського і Петі Певного і Міхала Бачинського чи іншого о. Яворського? Нині не те. Полк. Коц простягає руку „понад тини і мури, які в дійсності чи уяві ділили досі нарід“. Польський нарід бо він згадує і про Ридза Сьміглого і Пілсудського і про „героїзм та велич польського духа“, про „польське сьогодні“, про свою польську, батьківщину. Полк. Коц оминає слово „націоналізм“, але нема сумніву, що його декларація є одним із етапів кристалізації ідеології нового польського націоналізму. Річ аж надто ясна, що організація, оперта на таких засновках, не може бути „всеобіймаючим“ ББ. Це мусить бути польська організація, організація самих поляків.

Хто з поляків буде до тої організації належати — не наша річ. Але ті неполяки, які до неї належатимуть, автоматично будуть переходити не в інший партійно-політичний табор, тільки в інший національний табор. Маємо вражіння, що й полк. Коцові, творцеві нової організації, опертої на чисто ідейних засадах, такі одиниці не будуть потрібні.

Важне для тих, що купують срібло

Фабрика срібних виробів

Д. Л. Нойман — Львів

Тільки **КОХАНОВСЬКОГО 21. Тел. 26-74**

звертає увагу заінтересованих, що її взірці срібла нею проковані і засоблені у фабричний знак та напис фабрики, а подібні взірці продавані в торговлі без його знаку є лише невручними копіями її оригінальних моделей. Дістанете у Львові лише безпосередньо у фабриці та у всіх більших ювелірських крамницях у цілій Польщі.

ЛЬОНДОН І ЖЕНЕВА.

Женева, 23. лютого 1937.

До Лондону в Женеві прислухаються тепер уважніше ніж колись. Справжня стара демократія існує ще в Європі власніво лише в Англії та Швейцарії. Панування „людового фронту“ у Франції та рішуча боротьба почата федеральним урядом Швейцарії проти комуністів зменшили поважно зв'язок між Парижем і Женевою. Наскільки Швейцарія дбає про існування та значіння Ліги Націй, звертають в Женеві особливу увагу на те, що роблять і говорять у Лондоні. Наскільки Італія все ще не бере участі у працях Ліги Націй, боронить її сама лише Англія проти неподільної франко-московської гегемонії. З цих причин цілком зрозуміло, що останні дебати в Палаті Громад, а спеціально велика промова голови уряду, Болдвіна, звернувши на себе в колах Ліги Націй велику увагу. Тут викликало найбільше зацікавлення не так те, що Англія збробіється, — цей факт не новий, бо хто тепер в Європі не збробіється! — як досить відміне обґрунтування дальших зброєнь.

Що Англія збробіється лише для оборони миру й самої себе, цілком зрозуміло. Яка-ж держава збробіється тепер офіційно для інших цілей. Але при цьому прийшла поважна зміна політичної концепції Англії щодо нашого суколоту, яка не минула непомітно і в Женеві. Заява Болдвіна, що Ліга Націй лишається наразі основою європейської політики Англії, викликала тут задоволення й деяке заспокоєння. Він не ховає справді того, що Л. Н. зазнала поразки в абісінській справі, але висловлює надію, що систему Л. Н. можна зреформувати, і то очевидно не так, як цього ждуть Москва та Париж. Колективну безпеку Болдвін, як видно з його промови, розуміє також зовсім не так, як Літвінов. Говорячи про колективну безпеку він зазначає виразно, що не говорить про „цілу Європу“, себто, цієї безпеки не поширює на СССР. Шляхом до безпеки він уважає „регіональні пакти“, отже виразно наближається до німської думки про потребу окремих порозумінь між сусідніми державами. Ми не втрачаємо надії осягти пакт, який заступив би Льюкарно і був би підписаний тими самими державами... А як відомо до льюкарнського пакту Москва не мала ніякого відношення

Коли в Лондоні помітна тепер досить виразна тенденція відмежуватись в європейській політиці від Москви, то головною причиною цього є очевидно московська акція в Іспанії, зокрема, тактика полпреда Майського в Комітеті нейтралізації. Тон московської преси супроти Англії в останні часи був незвичайно гострий. Кремль закидав англійському уряду в досить нечемній формі фактичне підтримання „інтервенції фашистських держав“ в Іспанії та намірну лагідність супроти колоніальних та інших жадань Німеччини. Наряди між амбасадором Рібентропом та лордом Галіфаксом випродали московську дипломатію цілком з рівноваги. Сучасні намагання московського уряду, щоб за всяку ціну не допустити до умови про заборону постачати добровольців та зброю для Іспанії, англо-московських відносин не поліпшують. Розбити умову великих держав про неінтервенцію в Іспанії хоче Москва при допомозі французьких комуністів. Змагання Блюма, щоб утримати приязні відносини з Лондоном і комуністами, не підлягає найменшому сумнівові. Зате досить сумнівна його спроможність задовольнити обидві сторони. Сторожа на франко-іспанським кордоні пересякла більшовицькими елементами, які ледви чи будуть дуже протититися перепачкуванню „добровольців“ до Іспанії. Дотогож комуністи видобули від Блюма дозвіл на поворот „іспанських громадян до Іспанії що хочуть боронити „іспанську демократію і республіку“; а іспанський консулат у Парижі робить іспанським „громадянином“ кожного оплаченого Комінтерном „добровольця“, безробітного, чи одурманеного московськими агентами робітника. Таким чином по півроку війни в Іспанії раптом з'явилося багато „іспанців“, які аж по умові про нейтралізацію хочуть вернутися боронити батьківщину проти „фашистів“. Шпироке поле для інтервенції французьких комуністів в Іспанії полишило і дозвіл „добровільних“ товариств у користь „республіканської“ Іспанії. З таким станом річей звичайно інші заінтересовані в іспанських справах держави, а між іншими і сама Англія, не погодяться. Відомості про те, що англійська дипломатія намагається порозумітися з урядом в Бургосі, ще перелостаточною поразкою протиників національної

Беларусь і сотворити делю протипаву Італі та Німеччині в ній, покищо не стверджено, але вони у всякому разі досить правдоподібні. Таким чином повстала і боротьба між англійськими та московськими впливами в Парижі. Вислід цієї боротьби не байдужий і для уряду Блюма, для Франції і для Женев.

Від наступу мусів московський уряд перейти до оборони не лише в Європі, але і на терені російської політики. І сталінська конституція і сталінські процеси викликали в Європі занепокоєння, яких сподіювалося Кремль. Але великим реформам найпоступовішої у світі

демократії, які байкам про плани Троцького і „Гестапо“ відірвати Україну від СРСР ніколи з урядів великих держав з Францією включно не повірив. Перехід московської влади від олігархії до чистої диктатури розпочатий у дуже невдалому і тому небезпечному час викликом в Кремлі кризу, яка виключає в значній мірі московські впливи в Європі в досить критичний час.

В Женеві відбудуться разом з весною міжповалні пересування політичних сил Європи, чекають поважних змін і дивляться на Лондон.

М. Давько.

З НЕДОЛІ ЗАТОЧЕНЦІВ.

(Докінчення).

ІЗ СПОВІДИ НЕЩАСЛИВИХ.

Усі перенесені мусили закоштувати гіркого хліба вигнання. Не для всіх заточення було однаково нестерпне. Одні застали відносини менше, другі більше прикри, та всіх зідала туга за рідними сторонами, за рідним словом, за церквою. У перших роках заточення не святкували ми гр.-кат. свят. Щойно за міністра Добрудського звільнено нас від праці у школі в часі свят Різдва, Йордану та Великодня. Божий був теж факт, що наші діти виростили у кужому середовищі і вчилися тільки польської мови, і дуже калічили свою мову. Тож щоб рятувати рідно від цілковитої денационалізації, яку чейже заповів Грабський — дехто, коли тільки жінка не була вчителькою, завертав родну на Схід, а сам лишався на поевірку. Жив самітно і насякав зневірою. Ясніші хвилини переживав тільки тоді, коли приходив лист від рідні, часопис, або... писав прохання оактивувати його на попередню посаду.

У ГНИЛІЙ НОРІ.

Справжні муки перейшов бл. п. Л. Кляйкало. Ось дещо з його переживань описаних у листах до „Взаємної Помощі“ недавно перед смертю:

„За весь час моєї 25-літньої служби я не мав від шкільної влади найменшої догани, навпаки стрічався з успішним призначенням. Всеж на

Техніки світової слави...

зможли, після довготривалих дослідних праць, виготовити спеціальне полотно на постеле білля: незвичайно тривале, без шпурти, без мошки, гладке і лиску біле.

Ч. 1.003.

Виріб фабрики Брати Чечовічка в Андрихові

Можна дістати в блаватних магазинках.

Вистава: у фірмі „Мансфактура“ О. Стефанович, Львів, площа Капітульна ч. 3.

жадання політичної влади, яка оперла свої інформації на фальшивих і підлих доносках переміщено мене 15. березня 1925 р. без ніякого саідства у повіт Кольбушівський, віддалений 430 км. від місця попередньої посади, в додатку приділено мені на школу найгіршу рудеру в цілм повіті, бо будинок з давньої кордми — старий, вокий і сточений грибом. А що я не міг до такої гнилої норі спровадити своєї родини, то відмовлено мені коштів на переносини, а виплачений мені зчет стягнено з моєї платні.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 6.

МИХАЙЛЮ АЛЕКСАНДРОВИЧ.

2

КУКУРУДЗЯНКА.

(Докінчення).

Вночі зібрались приятелі на нараду. Вирішили питання, що робити, куди утікати? Схрилялись в Каміні або в іншій місцевості — це немилуча смерть. Утікати до краю — Галичини, було ризиковане, бо приходили тривожні вістки, в крім того боявся я за листопадовий переворот. Вкінці вирішили вибрати менше зло і перебачку, себто втечу до Галичини.

Дочекавшись ночі, вирішили мене приятелі в дорогу. Прикрі було наше прощання і досі не можу забути, як ми ридали з болю, а головно втечу моєї приятельки, яка стільки добра викидала мені.

Вулицями і полями, минаючи всі застави „товаришів“ утікало поспішно двоє мужиків. Я був передоднісний за мужика на возі зі збіжжям, намісним закупленим.

Над рйом приїхали ми до Шидловель, де мій знайомий Н. допоміг мені порозумітись з одним учителем по другій боці Збруча, щодо переправи через ріку. Спримавшись удень з знайомого Н., набрався я чимало страху, бо мій „товариш“ часто заходив до нього.

Після вечором передерся я осторожно над ріку. Треба було йти через болотисті місця, зарослі лозинною і корчми. В моменті, коли я вже андохився над берегом, затримало під ногами сухе пруття. Почув це „товариш“, який переходив понад Збруч і крикнув „Стої, стріляй!“

Дух мені заперло, серце перестало битись. „Ой тоді і кінець... величезна смерть“, подумав я.

Що робити? Як буду втікати, то на місці застріляти, а як злибає на місці над Збручем, то також чекає мене, хоч пізніше, смерть.

Осторожно зісунувся я над беріг ріки та перечекавши в болоті кілька хвилин, почав повзати на череві вздовж берега ріки. Так прорачкувавши яких трицять кроків, найшов я якусь яму під берегом наповнену водою. Тут заховався я, стоячи в воді майже по шию. Всесь час я тремтів від страху і холоду, бо було це на початку листопада, вода вже примерзала, крім того я боявся „товариша“, якого кроки чув я недалеко.

Так просидів я в воді кільканадцять хвилин. Відтак почав далі вздовж берега посуватися на череві в напрямі уможовленого місця. З великим страхом чекав я на уможовлений знак, притім не мав відваги перейти на другу сторону. Хто не переживав хвилин перед загрозою смерті, не розуміє їх. Вкінці я почував уможовлений знак по другій стороні Збруча. Не було часу на застанова і я змінив постановив зарискувати. Нинішном перейшов я річку, де був доплив Збруча. У тім місці ріка роздвоювалася і творила острів. На тімже самім острові авіамі „кемпа“, чекав мене знайомий учитель з фірою. Також і до того місця треба було волітись по землі на череві, щоб більшовик, який польський жовіри мене не побачили. Коли доповідав я через цей острів до місця, де стояла фіра, весь мокрий і з болотом та від холоду і страху я трусився. Учителю допоміг мені вилізти на фіру, яка була наповнена до половини кукурудзяною. Я положився на ту кукурудзянку, а тоді знайомий наложив на мене даліше аж під сам верх снопи кукурудзя по господарськи заплісав „фію“ і рвущи кивав в сторону села.

На мості зупинив фіру польський вартовий, який контролював усіх, що переїздили з остро-

ву, звідки ми їхали. Контролюючи перепустку на виїзд кукурудзянки, приказав мому фірманові скидати снопи, щоб переконатися, „Чи не везе, який контрабанди“. — Фірман, себто учитель, заперіола, що нічого крім кукурудзянки не везе і почав просити, щоб пустив його додому, позначив ріжкі відумані причини. Та розмові прислухувався я, душа мало що не висконала мені зі шкери. Нараз почув я, як жовіри почав проколювати багнетом снопи. Я заавер. Чую один штих, другий, а вже третій вклов мене багнетом у руку. Хоч як заболало мене, то затиснувши зуби, запер я у собі віддих.

В тім моменті кої раптово рушили, бо фірман передчуваючи нещастя нагло, але неспостережно ударив коні так, що вони пігнули додому.

Так перейшов я границю і доїхав до стодоли мого знайомого мокрий, перемерзлий, заболотений, до того і ранений.

Через цю рану не міг я даліше втікати і мусів через два тижні в часі морозів, болю і страху пересиджувати у стодолі селянина.

Тут у стодолі ночами, крадіжкою, як мого злочинця відвідувала мене моя мама. Кожна зустріч завдавала нам великий біль.

Коли вже рана підгоїлась, відважился я пустити в дальшу дорогу, бо тут у стодолі ставало шораз то „горячіше“.

Щоб не дати себе пізнати, перебрався я за жидка, та сівши на фіру, від я неначе купець збіжжя. Так заїхав я до Чорткова, а звідсіля відважился вже їхати поїздом до Львова.

Однак в поїзді майже що друга ступня викидали мене для браку легітимності. Так їхав я до Львова два тижні. Вкінці дістався я в безпечне місце обдуртий, з мішком на плечах, згододичний і зболілий.

Оттак я втік з бжышовицького „раю“ — і вдале оминув смерті.

Жіноче білля різного роду, панчохи, рукавиці, паси, нагрудники тощо
 поручає **Евстахій Думин** **Львів, ул. Коперника ч. 23,**
фірма (ріг вул. Вроновських).
Весняні нові взори вже маємо на складі. — Просимо ласкаво оглядати товар і питати за ціни без
 обов'язку купів. — Поручаємо кольонські води на вагу і косметику.

„Найгірше мені — пише другий, — уночі, коли вибію з сну, бо тоді страшні думки лізуть до голови. Живу самотньо як Лазар. Шкільний будинок за селом, під лісом, без ніякого сусідства. Жінка в кожнім листі варіює, що не може дати ради дрібним діточкам...“

ЗІЗД, ЯКИЙ НЕ ВІДБУВСЯ.

Чи наводити більше таких кровю Терця писаних листів? Щоб покріпити нещасливих на душі задумали ми скликати зїзд заточенців з цілої Польщі. „Взаїмна Поміч“ вибрала на місце зїзду Львів та визначила день: 4. VII. 1929. Заворушилися заточенці: „На Львів — на Львів“ пригадував один одному. Та на жаль в останній хвилині Управа „В. П.“ зїзд відклала. Однак мало хто про відклик в час довідався і тому багато заточенців прибуло таки до Львова та залишилося на загальний зїзд всього учительства. На цій зїзді ясувався я становище заточенців та висунув ряд дезидератів: 1) Домагатись від влади, щоб не ставила нас нижче злочинців, для яких вряди-годи оголошують амністію. 2) Пригадати громадянству обов'язок супроти нас, так як воно пригадує нам його супроти себе. 3) Від Управи „В. П.“

домагатись пільгової та енергійної оборони привернення нам наших прав, а даліше щоби „Учительське Слово“ стало дзеркалом переживань українського учительства. Поляки у своєму органі мають постійну рубрику під заголовком: „Cierpie i glógi“. Що маємо казати ми, покриті та понижені? Та хоча зїзд заточенців формально не відбувся, то всеж під напором бажань і дезидератів принагідних учасників Управа „В. П.“ запросила на конференцію т. М. Базника як представника заточенців і запропонувала: а) прийняти нову номенклатуру, а саме: „Члени необияті окружними відділами“. б) референтом справ заточенців визначила п. Я. М. в) область, по котрій заточенці розкинені, ділиться на райони і визначається мужів довіря. г) Допомоговий фонд складений заточенцями призначається в цілості на їхні потреби. — Та на цих проектах скінчилося.

БЕЗ НАДІЇ НА ЗАВТРА

І знову поплило кілька літ з важкими переживаннями. Знов як і до тої пори кожний старався вирватись з чужини. Тимчасом одні слабили духом, байдужили до всього, а збайдужілиши не думали про те, що було, ані про те, що буде; жили теперішністю і до неї достогували своє життя. Учителі женяться з польськими учительками, учительки виходять за муж за поляків, але не за учителів, навіть за постерункових, або сільських парубків. Інші пірнули по вуха у працю. Закладають читальні, будують доми „Кулок Рівничих“, беруть участь в офіційних святах. Та ні одні ні другі не досягнули ласки. Їм потирають як кожному ликові, і польський священник та польський учитель хотів би їх позбутись якнайскоріше. Народ назагал пізнаючи правдиве обличчя заточенців, з ними симпатизував.

Здавалося, що з хвилиною нового курсу політики УНД-а прийшов момент, що пічнеться акція за поворотом заточенців. І знову пішли меморіали. Та міністер освіти мав — за словами посла Великановича — заявити, що згодиться на одне з двох: або поворот заточенців або нові посади — на обі справи не піде. У.П.Р. вибрала друге, щоб мати новий учительський нарібок, а безробітні хліб. Треба було покинути вчительський хліб. Що ж залишається тепер заточенцям? Не падати духом і не тратити віри в краще завтра. **Василь Цалинюк.**

—о—

КАПІТАЛИ!
 Ідіть до рідного промислу!

Вкаже вам
 дорогу:
 Кооперативний

Торговельно-Промисловий Банк
 Львів, ул. Гродзиських ч. 1. І. п.
 Тел. 292-15.

Конференція у справі хліборобських шкіл.

24. ц. м. відбулася конференція в Кураторії Львівської Округи у справі нижчого хліборобського шкільництва, в якій взяли участь між ін. представники „Сільського Господаря“: інж. А. Романенко й інж. І. Лапчук; „Маслосоюзу“ дир. А. Мудрик і Молочарської Школи в Стрию інж. М. Хомишин (на всіх 20 прийнятих). З урядових кол були начальники рівничих відділів усіх трьох східно-галицьких воєвідств і представники Хліборобської Палати та представники зацікавлених польських установ. Наряду отворив куратор Львівської Шкільної Округи Гадомирський, який подав стан хліборобського шкільництва на терені Сх. Галичини. Як виходить, то замість по 2 школи, передбачені законом з 1920. р., у кожному повіті є дотепер усього 22 школи, до яких ходять 823 ученики. Найбільші недостачі виявляють під цим оглядом повіти: сокальський, самбірський та назагал тернопільське воєвідство. В найближчому часі проєктують оснування шкіл в Загребелі коло Тернополя, в Шибалині і Кристинополі коло Сокаля. Куратор ствердив, що, як досі, є розмірно за мала фреквенція в існуючих рівничих школах. Тому громадянство повинно співпрацювати зі школами та подбати, щоб заповнити шкільні салі повною фреквенцією учеників. Опи-

сля візитатор інж. Масьор виголосив реферат п. н. „Селянські господарства і програма нижчих рівничих шкіл“. На основі нових плянів хліборобських шкіл найнижчі дотеперішні хліборобські школи будуть називатися: школа хліборобського вишколу для хлопців і школа вишколу сільських господарів; наука в них трематиме 11 місяців. Завданням цих шкіл є виховати добрих господарів. До школи приймають учеників по скінченні 17 літ, себто по скінченні вселюдської школи і 3-літній практиці в господарствах своїх батьків. Референт докладно обговорив програму хлопчих шкіл, підкреснувши значіння теоретичного і практичного навчання у школі, культурно-освітньої праці учеників, звижджування господарств, прогулянки, зїзди та відвідування учителями господарств своїх учнів.

Над рефератом розвинулась широка дискусія, в якій присутні порушували справи, що їх слід би взяти під увагу у програмі шкіл, а саме: подання загальних відомостей з податкової політики, постанов, що торкаються перебудови земельного устрою, в першу чергу про меліорацію і комасацію. Також зголошено внесок, щоб задержати назви хліборобських шкіл, себто нижчі хліборобські школи, бо назва хліборобського вишко-

лу вводить непорозуміння з правдивим Хліборобським Вишколом, що його неде хліборобська організація. Порушено теж і домашній промисел і спеціалізацію хліборобських шкіл та оснування кооперативних шкіл. Представник „С. Г.“ інж. І. Лапчук обговорив причини малої фреквенції шкіл, що їх повинні заповнити ученики сини хліборобів. Головною причиною є такі факти: мовою навчання в тих школах не є рідна мова учеників; далі деяка відсталість цих шкіл від хліборобських організацій, що існують у районі тих шкіл; дотеперішнє наставлення шкіл цього роду, що їх абсолюенти не хочуть залишатись на господарствах своїх батьків, але шукають праці або в хліборобських установах, або на більших господарствах. Тому слід ці недостачі усунути. То ді напевно буде переповнення хліборобських шкіл так, як тепер маємо переповнення у Хліборобським Вишколі Молоді. Вкінці звернув увагу на неактуальність тепер справи неподільності сільських господарств, що її порушував один з промовців, бо передумовиною неподільності сільських господарств є перш усього розбудова на місці промислу й торгівлі, що забрала би надмір безробітних сил, яких і тепер є за багато на селі.

При кінці конференції давав вяснення куратор на порушувані в дискусії справи, визнаючи присутніх до пропагування хліборобських шкіл та до матеріальних підмог, щоб збільшити фреквенцію в рівничих школах. Всі порушувані на конференції справи перешлють до міністерства освіти **І. Л.**

УКРАЇНЬСЬКА

3356 18—100

СТОЛЯРЬСЬКА РОБІТНЯ

АЛ. КУШИКА

Львів, вул. Скарбівська ч. 28.

Зі сойму.

СПРАВА ТОРГОВЛІ ВИРОБАМИ ТЮТЮНЕВОГО МОНОПОЛЮ.

В п'ятницю 26. ц. м. відбулося засідання соймової скарбової комісії, присвячене між іншим внескові посла Лободзінського в справі новелізації президентського декрету з 23. жовтня 1933. р. про продаж виробів тютюневого монополію (В. З. Р. П. ч. 84, поз. 617). Як відомо, цей декрет зніс концесії на продаж виробів тютюневого монополію за винятком кіосків і вуличної продажі, вводячи вільну торгівлю у цій бранжі.

Внесок пос. Лободзінського був власноруч внеском, що вийшов з кругів польського Союзу воєнних інвалідів, які при концесійній системі мали давніше багате джерело доходів, як теж головню їх союзі й інші польські патріотичні товариства, що з правила піднаймали концесію іншим за добрі гроші. Від двох вже літ, по втраті концесій робили вони заходи, щоб назад вернути в життя концесійну систему з першенством для себе. Проект пос. Лободзінського йде ще даліше, змінюючи ст. 2 президентського декрету з 23. жовтня 1933. р. основно такою постановою: „Продаж тютюневих виробів вимагає дозволу властивої влади, вказаної міністерством скарбу. Такі дозволи можна давати виключно воєнним інвалідам та вдовам по поляглих і померлих внаслідок воєнних ділань та відзначеним учасникам боротьби за незалежність та родинам, якщо по них залишилися. Крім цього в узасаднених випадках ті дозволи можуть дістати як правні особи організації згаданих осіб на поодинокі громадяни, заслужені для держави“.

Референтом проекту в комісії був пос. Ягода Жутовський. Він у порозумінні з дирекцією тютюневого монополію переробив так основно проект внескодавця, що з нього не лишилось нічого. Обмежено вправді дотеперішню вільну торгівлю тютюневими виробами, але теж і не введено попередньої концесійної системи. Зперез 1933. р. Замість неї уводиться система індивідуальних приватно-правних договорів з дирекцією тютюневого монополію на засадах районів продажі, а в договорах про деталічну продаж будуть означені постійні місця закупів виробів тютюневого монополію, себто гуртові закупів також на засади індивідуальних приватно-правних договорів. Від заключування таких індивідуальних приватно-правних договорів з дирекцією тютюневого монополію є звільнена деталічна продаж тютюневих виробів у готелях, гастрономічних заведеннях і в усіх сільських громадах під умовиною, що їх означає міністерство скарбу. При рівних умовинах матимуть першенство воєнні інваліди, які зрештою не будуть мати ніяких інших преро-

"DLA DZIESKA"

чоколяда на стерилізованій сметанці

БРАНКА

якої всі матері домагаються

гати. Існуючі досі торгівлі з виробами тютюневого монополю дістануть одnorічний речиниць до ліквідації своєї тютюневої продажі.

Після основного реферату розвинулася кількохгодинна дискусія — загальна і подрібна. З Української Парл. Репрезентації входить у склад скарбової комісії одиникий пос. д-р Ст. Баран, який теж забрав голос у загальній і подрібній дискусії, заявляючи проти проєкту пос. Лободзинського і поставив внесок, щоб нарівні з військовими інвалідами мали першество при рівних умовинах кооперативи для загального заступу і буту при заключуванні індивідуальних правопридатних договорів з дирекцією тютюневого монополю. Пос. д-рові Баранові йшло головню про

те, щоб гуртими для продажі тютюневих виробів могли діставати в першу чергу кооперативні, що дають найбільші гарантії купецької солідності і мають відповідний персонал, як теж і відповідний для цього капітал.

В дискусії за дозволом комісії забрав теж слово і голова загального державного польського союзу воєнних інвалідів, майор в стані споникну пос. Вагнер зі Львова, який не є членом скарбової комісії та промовляв довго і горячо, щоб лишити виключний монопол у продажі тютюневих виробів для воєнних інвалідів та осіб заслужених у боротьбі за незалежність польської держави. По промовах цілого гурту бесідників, з яких велика більшість заявила проти проєкту пос. Лободзинського, цей проєкт комісія відкинула. На 30 голосуючих за тим проєктом, себто за відданням виключного монополю торгівлею тютюневими виробами, заявилося тільки 5 послів. Принято деякі поправки до проєкту референсу, узгодженого — як сказано — з дирекцією тютюневого монополю і відкинено поправку пос. д-ра Барана до тютюневої кооператив. За внеском пос. д-ра Барана голосувало 7 послів. Посол д-р Баран оголосив свій внесок як внесок меншости на пленум сойму. Проєкт референсу прийнято остаточно з деякими поправками і він небажком знайдеться на пленумі сойму.

Про цю справу реферуємо обширніше, бо торкається вона багатьох тисяч наших громадян та установ, що досі торгують виробами тютюневого монополю і хотілиб знати заздалегідь, що станеться небажком з їхньою торгівлею цими виробами.

Загальні Збори Повітового Союзу Кружків „Рідної Школи“.

Від Редації: В справі описаних вище Зборів дістали ми кілька доповідей від людей, які оцінювали їх дуже різно, через особливі супротиви. Ми вичитали і сьогодні містимо ось те оцінку Зборів пера знавчого ним особливого громадянина. Зважачучи, що цей допис читали й емоційували ще й два інші знавчі українські громадяни з Чорткова.

Бувають у нашому збірному житті часто події, що на агадку про них людині стає соромно і хотілось би про них забути, не то писати. До таких подій у нас в Чортківщині належать Загальні Збори ПСК „Рідної Школи“ з 29. І. ц. р. Найліше булоб забути про них і не згадувати більше. Однак про ці Збори появилася в нашій пресі андомлення незвірі, тому в інтересі правди мусимо про них написати ширшому мгалові і належно висвітлити. Зачнемо від початку.

Ширшому загальному загальному знанню хід останніх Загальних Зборів Рідної Школи у Львові, на яких горстка молодих, але „активістських“ людей допустилася жалюгідних виступів під адресою проводу Рідної Школи, зокрема провідника Заг. Зборів о. м-р. Базюка, в роді „шакрай“ і т. п. До цієї групи молодих людей належав також і організатор ПСК Р. Ш. в Чорткові п. Наклович. Як делегат Повітового Союзу Кружків Р. Ш. їхав він до Львова в одній вагоні разом з головою Кружка Р. Ш. в Чорткові д-ром Росляком та дир. прив. гімназ. Р. Ш. в Чорткові проф. Тофаном. По дорозі розмовляли вони про різні речі. Ненадібно у Львові на Заг. Зборах почав п. Наклович дуже чинно брати живу участь по стороні молодих „активістів“, вичукаючи разом з ними всякі оклики під адресою проводу, а який забрав голос і прилюдно заатакував дирекцію гімназії в Чорткові за те, що вона нібито не дозволяє учням читати націоналістичні часописи, в роді „Голосу Нації“. Цей виступ рідношкільного організатора п. Накловича проти рідношкільних діячів був грубим виступом з огляду на інтереси Р. Ш., а також і особистим супроти директора гімназії та голови Кружка Р. Ш. в Чорткові, бож, ідучи з ними разом, мів цю справу висвітлити без виключування непотрібного ферменту на Заг. Зборах. З тих причин, як також тому, що наклеп був висланий з палача, директор гімназії і голова Кружка представили виступ п. Накловича Старшині ПСК Р. Ш. і вона покарала його догально та загрозою віддалити з посади, коли ще тій виступи повторить. Ось і головна причина ворожнечі поміж головою Кружка Р. Ш. д-ром Росляком і дир. гімназ. проф. Тофаном з одної та п. Накловичем з другої сторони. Тимчасом до Чорткова до „Українських Вістей“ представив цю справу так, немовби д-р Росляк виступив як радикал проти п. Накловича як націоналіста.

Боячись за свою посаду організатора Р. Ш. в Чорткові, постановив п. Наклович зорганізувати на Заг. Зборах ПСК Р. Ш. нагілку проти д-ра Росляка і дир. гімназії проф. Тофана. В двох-трьох тижнях обіхав він усі кружки Р. Ш. і перерах у них „загальні збори“ та поіменував на них делегатами на збори Союзу Кружків

людей молодих, необізнаних із суспільними справами, зате відданих собі. На Заг. Зборах Союзу почав своє відомлення п. Наклович тим, що ствердив страшний занепад кружків перед його приходом та відсутність всякої організаційної праці, або іншими словами: представив діяльність дотеперішньої Ради Союзу з о. Вігоринським як годовою в найчорнішому світі, бож тільки так можна розуміти його ствердження, що за головодства о. Вігоринського знайшов він (п. Наклович) кружки у страшній занепаді. Однак це не перешкодило п. Накловичу пізніше всією силою агітувати серед делегатів за поновним вибором о. Вігоринського головою Союзу проти кандидатури дир. Шматі. Не про ідеологічну сторію тут йшло, бож дир. Шматі ніколи не був і не є соціалістом чи радикалом, але все був повним такту членом УНДО. Йшло тут про те, що дир. Шматі, людина місцева, енергійна, зможе взяти в „крипи“ п. організатора, а тимчасом о. Вігоринський, що живе в селі віддаленому від Чорткова на 20 км., не мів слідувати за працею п. організатора. Тут була вся причина виступу п. Накловича. На жаль, присутні на селі свідчення підійшли до справи не річово, але поставили як справу престижу, що головою мусить вийти о. Вігоринський, хоч було це виразно проти інтересів Рідної Школи, і підтримали роботу п. Накловича. Збори мали дуже бурхливий хід. Д-р Росляк заатакував о. Вігоринського за його проповідь на святі 1-го листопада, а який він осудив наш великий зріт у 1918 р., висказуючись прилюдно, що голова Центральної Ради проф. Грушевський сам, мовляв, не хотів самостійної України, але імці його приносили домагатись самостійності, що Винниченко продав Україну більшовикам за 13 мільонів кабовашиків і т. д. зате о.

Білля пране Радіоном є дійсно чисте і тому ідеально біле.

РАДІОН

сам пере!

Вігоринський закінчив д-рові Рослякові і дир. Тофанові, що вони, мовляв, монтують у Чортківщині „червоний фронт“. Справи ці, на жаль, опинилися в суді. Комісія-матка старалася з інтересів Рідної Школи погодити обох протинників, пропонуючи до Ради і д-ра Росляка і о. Вігоринського, однак о. Вігоринський заявив, що „з червоними не буде співпрацювати“. При голосуванні делегати, вибрані п. Накловичем, голосували згідно з його вказівками і дійсно кандидатура дир. Шматі на голову Союзу Кружків Р. Ш. перепала. Цілий хід Заг. Зборів зробив таке прикре враження на учасниках, що делегати громадно забралися зі сали і з присутніх на початку 44 делегатів при виборі Ради було на селі менше як 1/4 частина потрібна до важности рішень. Та проте президент Зборів о. Фіголь заявив, що його це не обходить, що делегати повиходили, він уважає вибір Ради навіть 10 присутніми за важкий. Остаточно вибрано Раду незгідно з приписами статуту, бо він голова не є місцевий, він половина Ради не має місця осідку в Чортківщині, чого виразно домагається статут. Голова живе на найдавнішій полудневій закутку Чортківщини, секретар на найдавнішій пішчотному закутку, а в Чорткові мешкає з членів Ради тільки проф. Шварок, організатор читальні „Скала“ та д-р Синевський (лікар), що досі справами Рідної Школи не цікавився. Розуміється, що така Рада не зможе своєю працею відвинути кружки з того страшного занепаду, в яким знайшов їх п. Наклович.

Оттакий був правдивий хід Зборів Союзу Кружків Р. Ш. в Чорткові. „Українські Вісті“ представили його як величезний успіх „Фронтів Національної Єдності“ проти якогось вигаданого „людового фронту“, якого в Чорткові ніколи не було. Не даром у дні Заг. Зборів був у Чорткові спеціальний делегат Ф. Н. Е. п. К—к та відбував довшу конференцію з о. Вігоринським. Цей делегат Ф. Н. Е. намагався відбиту дикету в справі зорганізування в Чорткові повітової експозитори Ф. Н. Е., однак безуспішно, бо ніхто з поважаних громадян Чорткова не дав йому своєї фірми на скликання такої анкети. Може й тому так відомлення до п. Шматі прийняв о. Вігоринський та п. Наклович. „Українські Вісті“ лікують, що по тих Зборах настане в Чортківщині перелом, що наряд усією лавою стане за Ф. Н. Е. проти дотеперішніх своїх провідників. Даремні їх надії! Нарід у повіті осудив виступ тих анархо-націоналістів, а до Старшини Кружка Р. Ш. в Чорткові наспівують від сільських кружків голоси негодування з приюду виступу п. Накловича й о. Вігоринського за описаних Заг. Зборах. Годі тут наводити всі голоси з сіл у цій справі. Думаю, що вистане навести хоч один голос із села Джурини, де п. Наклович найбільше працював і де існує один з найкращих кружків у повіті. В три дні по славних Заг. Зборах у Чорткові цей кружок відбув у себе загальні збори і переслав на руки Кружка в Чорткові резолюції, в яких рішуче осудив виступ о. Вігоринського та п. Накловича, висловив довіря д-рові Рослякові та закликують все громадянство Чортківщини, отже селянство, робітництво, інтелігенцію духовну та світську до тісного об'єднання та згідної співпраці для добра zagrożеної нар. справи.

Оттакий відгомін має на селі хід недавніх Заг. Зборів Р. Ш. Зважачучи, що цей відгомін не одиникий та не був ніким з чортківських інтелігентів інспірований. Вважаємо всяких розбивачів, які стоять на становищі, що коли „Україна має бути не така, як ми її хочемо мати, то нехай не буде ніякої!“, — що наше селянство за тим гаслом не піде. Не піде також за ним і наша інтелігенція. На анкеті рідношкільній в Чорткові, скликаній для подання звіту з ходу Заг. Зборів Союзу, на присутніх 24 членів Кружка всі осудили виступи п. На-

Читальняний радіоприймач „e-comp“ 4-о лямповий батарейний 3-засяговий

Добув собі загальне признання по читальнях з огляду на такі прикмети:

1. Чистий сильний і милозвучний відбір.
2. Великий вибір станцій.
3. Ошадність у використанні батарей.
4. Гарне зверхнє оформлення

Ціна зол. 235.—

Замовляти у фірми „e-comp“ — Львів,
Синьстуська 29. — Телефон: 203-30.

кловича й о. Вігоринського, крім 3 людей, які були противні ухваленій резолюції тільки з особистих антипатій до д-ра Росляка.

Ще наприкінці кількох слів до священників чортківського повіту, особливо до тих, яким добро нашого народу лежить дійсно на серці. Чи їх становище на описаних Заг. Зборах було подиктоване справді страхом перед „людовим фронтом“, чи може тільки несвідомо далися вони потягнуті тактиці п. Накловича й компанії? Чи священники дійсно підозрівають нашу світську інтелігенцію, що вона, маючи у своєму провіді таких людей, як сенатор д-р Горбачевський, далаб себе одній людині запровадити до „людового фронту“, або взагалі до якоїсь роботи, шкідливої для нашого народу? Виступ п. Накловича й о. Вігоринського на Заг. Зборах Р.Ш. вся українська інтелігенція, що кермувалася інтересами Рідної Школи, одногласно осудила. Чи будете уважати всю світську інтелігенцію за будівничих „людового фронту“? Чи та інтелігенція але робить, коли дозволяє людині меткий, роботий, енергійний виладувати свою енергію у праці для загаль-

ного добра нації, чи має її може відсунути від цієї праці тільки тому, що та людина є „радикалом“, хоч досі ніде ніколи не працювала над розвитком національної єдності нашого повіту на окремі партії? Досі наш повіт належав до дуже рідких повітів, де не було партійної гризні. Чи лежить в інтересі нації, зокрема також самого духовенства, щоб та одиниця мусіла виладувати свою енергію в партійному напрямі? Можете, Веч. Отці бути спокійні: чортківська інтелігенція без якогонебудь товчка виступилаб сама якнайрізкіше проти організації людських фронтів у нас. Тому звертаюся до Веч. Отців: Більше довіря до своєї світської інтелігенції! Замість гризні, недовіря і підозрівань — зєднаймо радше сили для спільної праці, бож перед нами на рідношкільному ґрунті велике завдання: будова домівки Рідної Школи! Хібаж не хочете розбиття пануючої у нас дотепер єдності — для промощення дороги вським не большевикоміфільським людським фронтам, але анархістичним Ф.Н.Е.? Якщож так, то справу ставте ясно, а тоді зможемо поговорити інакше.

Д-р І. Х.

Тиждень бельєської та англійської вовни

це нагода дешевого купна найкращих
власних зразків на убрання і костюми
Просимо оглянути наші вистави

ДІМ МОДИ
Л В В

1—2

Радикальна чистка в совітській дипломатії.

Як довідується агенція АТЕ з Москви, Сталін наказав перевести „радикальну чистку“ в народному комісаріаті закордонних справ та у всіх закордонних станицях. Спричинив це мабуть

Ягода, який після арештування буцім то зізнав, що між совітськими дипломатами є чимало ворогів Сталіна.

Великий
Театр

„Madame Sans-Gene“
з Іриною Айхлерівною

год. 7-30

Шпіонажа.

НА ЛИТВІ

У литовському пограниччі арештували 10-ох членів організації, що працювала для одної по-сторонньої держави.

У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Капітана американської маринарки Фарнворта засудили на 12 років в'язниці за те, що він продав тайні військові документи морському атташе японської амбасади.

— 0 —

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

15

Українські політики

1907—1914. р. р.

о. СТЕПАН ОНИШКЕВИЧ.

Політично-господарська діяльність була передовсім предметом його громадянської і посольської діяльності в парламенті. В місяці травні 1908. р. промовляв о. посол Степан Онишкевич у спеціальній бюджетовій дебаті у віденському парламенті та підніс наші господарські справи і поставив резолюцію про потребу оснування Ради краєвої культури в Галичині з двома секціями: українською і польською. По ухваленні державного бюджету прийшов тоді на чергу наряд новітній закон про виплату причинків для родин покликанних до війська як злагождення та гару військової служби.

В 1909. р. помагав посол Онишкевич д-рові Євгену Олесьницькому: зорганізувати „Сільсько-Господарський“ на Краєве Товариство Господарське „Сільський Господар“ у Львові, щоб воно стало загальноукраїнським господарським това-

риством і обняло своєю діяльністю весь наш край. На цій підставі ввела наші Парламентарна Репрезентація від центрального правительства у Відні виплату державних підмог на годівлю і збут худоби, окремо для нашого рільництва. Цим нашим національно-економічним успіхом в обороні українського хлібороба dokonали ми перелому, щоб і в цій діяльності висвободитися від верховодства поляків.

В 1912. р. навістила була наш край велика господарська криза, що спричинила елементарні нещастя як також грошева тіснота, яку викликала небезпека війни. За ініціативою послів: Олесьницького й Онишкевича ввела тоді наша Парламентарна Репрезентація, що зложено краєву рятувальну комісію з рівномірним заступством українських і польських економічних установ та признано надзвичайні кредити. Тоді ввела ми також значні податкові полегші та державні допомоги для заряткування наших рільників, навіснених нещодавно. В тому часі перебули ми також першу пробу діяльності і значини нашої молоді кредитової кооперації для українського народу.

Ось так ми добували на всіх ділянках нашу національну незалежність.

В обороні рідної землі.

ВІЧЕ В ДРОГОБІ

В Дрогобелі відбулося 15. ц. м. чергове во-дське віче у земельній справі. Віче відкрив о. дек. А. Борисевич, що зясував коротко вагу цього ві-ча, підкреслюючи, що воно торкається найважли-ших справ українського народу, а саме справ зе-мельних. До президії ввійшли: о. дек. А. Борисе-вич, Грендус М., Войтович А. з Трійниць, Слівин-ський П. з Гнаткович, Пелешак В. з М. жович, Боднар А. з Заболотець, Кіт С. з Оріховець і Вто-рак В. з Батич. Реферували д-р В. Загайке-вич та О. Сенечко. Присутніх на вічу около 1.800 осіб. По дуже живій і річевій дискусії ухвалено низку резолюцій проти колонізації українських земель.

К—к.

4. III.

Четверт

Вечір Молодої Музи РАВТ ПРЕСИ

Білет: „Діло“ „Нов. Час“.

По широкому світі.

Румунські комуністи знову активізувалися, не зважаючи на те, що перед кількома місяцями зліквідовано їхню централу. У Сібістії почався монстр-процес, у якому відповідає перед судом 372-ох комуністів.

Б. французький правий прем'єр Фланден ствердив, що фінансове положення Франції дуже важке і що надії на виставу можуть не спради-тись.

Страйки спаралізували металургічну фа-брику Фенсток в Іллінойс (Злучені Держави) та б хемічних фабрик у Мімозі (Франція). Мадяр-ські гірники зі шибу Томен закінчили 68-годинний голодовий страйк.

Еміграційні справи.

НОВІ СВІДОЦТВА МОРАЛІ НА ВІЗД ДО БРАЗИЛІЇ.

Тепер почав обов'язувати новий тип свідцтва мо-ралі для тих емігрантів, що їдуть до Бразилії. Текст устаткований через бразильську поліцію в порозумінні з Посольством П. Р. в Ріо де Жанейро.

У новому тексті свідцтва моралі спеціально під-креслюється, що виїжджаючий „ніколи не виявляв ко-муністичних поглядів, не був ні комуніст суджений ні караний і не виступав проти політичного і суспільно-го ладу Польщі. „Ті свідцтва мусіть легалізувати всі польські інстанції і бразильський консулат в Варшаві.

За інформаціями у еміграційних справах повинні зацікавлені звертатися: Еміграційний Дім у Львові, Вишневецьких 4.

З кінцем 1912. р. відбувся великий Народний Зїзд національно-демократичної партії, при уча-сти 468 відпоручників, що одобрив діяльність на-ших парламентарних і соймових послів та ухвалив між іншими таку резолюцію:

Розваживши міжнародне положення, що мо-же довести до оружного конфлікту на землях заселених українським народом, та обстоюючи непохитно наші домагання державної незалежно-сти всього зєдиненого українського народу, На-родний Зїзд стверджує невідгаслі і незадавлені права української нації до самостійного правно-політичного життя на цілій території, заселеній українським народом та рішуче застерігається проти польських посягань на українські землі.

Тому Народний Зїзд взиває все наше грома-дянство, щоб у цей момент залишило всі партійні і фракційні спори та енергійно повело всю акцію на сконсолідування своїх сил.

Посол о. Степан Онишкевич належав до ви-значних та ідейних священників громадян і на-ших політиків того часу... А свою громаду пере-довсім зорганізував взірцево і пропагував кома-сацію селянських ґрунтів...

(Далі буде.)

Присилайте передплату!

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

Що таке плягіят.

Минулого тижня один наш часопис приніс сірчану статтю проти автора одної книжки, де є жидцем перекладені місця з чужого автора. Цитатами вказував на певний плягіят. Історія виглядає неприємно для видавництва, якого редактор звинувачує цієї книжки (написаної за чужим надихненням) за талант. Справа покищо нероз'яснена і не буде роз'яснена скоро, бо ні автор статті ні автор книжки не можуть, як не-члени "Т-ва Письменників і Журналістів", звертатись до цього Товариства за посередництвом, щоб воно їх розсудило.

Рішити, чи автор допустився плягіяту, не завжди легко. Ясно, що коли у книжці, яка виступає як оригінальний твір, є за багато чужого тексту без вказівки, що він запозичений — книжка пахне плягіятом. Та часто плягіят зводиться до того, що автор узяв тему й матеріяли, та інакше обробив їх, хоч саме ця тема і матеріял надають творчій вартість. Коли автор позичає від інших теми та ідеї, але перетворює їх так, що аж джерело, яким користувався, сходить на другий план поруч його праці та таланту, тоді плягіят має зовсім інше значіння. У великих письменників тема та матеріяли не грають ролі, у малих є вони всім. Як у всіх випадках, коли маємо рішати про факт, що хтось покористувався чужою власністю, мусимо спершу відповісти собі на питання: хто це зробив і навіщо?

Кілька років тому один молодець, який не міг добитись того, щоб бодай один його фейлетон дістався на сторінки "Діла", прислав одне оповідання. Це оповідання помістив редактор негайно під прізвиськом молодця. Тиждень пізніше редактор випадково відкрив, що це був майже дослівний переклад чужинної новели, тільки з

українськими іменами. Коли він спитав плягіятора: як міг він це зробити? — молодець відповів, що хотів перевірити, чи редактор справді розміється на тім, які новели добрі, а які алі.

Кілька років тому д-р Андрій Чайковський відкрив був на сторінках "Діла", що один наш видавець видрукував переклад відомої польської повісті для молоді Лозинського "Око пророка" під змінним заголовком і псевдонімом як оригінальну річ. Від того часу цей видавець під псевдонімом Арамиса став офіційним критиком "Нової Зорі", де постійно ачить інших, що таке мораль.

Книжок у світі є вже так багато, що кожної хвилини кожний може легко переробити твір з чужої мови і нелегко його земляки можуть ствердити таку "позичку". Чи могли ми нпр. ніні перевірити рідного автора, що, знаючи мову норвезьку або португальську, шукав би собі у творах, писаних цими мовами, тем або навіть цілих текстів?

Зате досвідчить, що припадок грає величезну роллю і раніше чи пізніше злодійство виходить наверх. Уже ніні наші земляки розкинені по всьому світі; деякі з них знають навіть такі далекі мови, як японська та китайська.

У світі появляються неспинно тисячі плягіятів, бо злодійства у світі не меншають, а зростають. Літературна критика цікавиться плягіятом тільки тоді, коли має перед собою твір талановитого письменника. В усіх інших випадках плягіят зводиться до конфлікту приватних осіб поза літературою. Найчастіше йде про матеріальні справи: чи на використанні чужій праці не хоче хтось зробити інтересу легким коштом.

— о —

Римські поезії.

Святослав Гординський: "СЛОВА НА КАМЕНІ". Римські ямби". Львів, 1937., ст. 16. Обгортка П. Ковжуна.

Маленька збірка, майже зшиток. Кілька-десять віршів об'єднаних одною думкою. Молодий поет, опинившись у Римі, захоплений свідками його старовини — пам'ятками та руїнами, шукає в його каменях, що стоять тисячі літ, того, що ще й досі живе і в сучасному новому житті, того, що нагадує славу бувавшину. Діти Риму це сини новички — завойовники, до яких належить гайт. У це вірять сучасні італійці після воєнних успіхів в Абіссинії і наш молодий земляк, хотів би під впливом тої опанованої атмосфери, якою живе антична Італія, пробудити волю та енергію серед молодого покоління, рівного собі.

Хто знає дотеперішні вірші С. Гординського, той буде здивований, що "Слова на каменях" мають виключно класичну форму. Нема тут тих усіх примхливих модних "новин", загарлужених метафор і надто великої кількості штудерних слів, покладених поруч — над якими треба думати і то часто (для небагатого) надаремне. Автор цієї збірки, що дав уже кілька зразкових перекладів з Горация, хотів показати, що він уміє однаково добре каскадувати прозою, зрівноважену класичну форму, як йти за різноманітними асонансами і перехрещуваними настроями.

Ось зразок цих нових віршів:

Як і колись: уранці вийдеш ти —
Вони, намети, ржуть скажені коні,
Тобі ж, тривожиному, йти,
Стиснувши зброю у меткий долоні.
На пустах, на кряжах гір стрім:
В тісних провалах битись з ворогом.
І пили воду із ріки,
Припавши ніччю спрагненими устами.
Шодня походи. Упадати з ніг,
Та все вперед, від бою і до бою,
Лиш камені твердих доріг
В чужій землі лишати б за собою!

Явність і сила вислову в таких строфах казують на те, що С. Гординський має перед собою певну думку, коли сідає віршувати і вміє надати її різьблену форму, відповідну до напруженості. А проте ця думка не трітять на своїй позитивності, не перемінюється в якусь банальну рефлексію. Коли ніні шораз частіше молоді поети намагаються обов'язком передавати настрої, а яких не можуть здати справу ніякими якими словами — таке явище як оті вірші, дуже відрізняє. На жаль, воно в нас виняткове.

Можливо мати до такої збірки єдино застереження, що вона занадто мала. Це не книжечка.

а метелик. Такий цикл поезій у більшій збірці мав би зовсім інше значіння. Шануючи талант П. Ковжуна як великого графіка, не можемо теж погодитись, щоб треба було у надписі заголовку перевертати "я" дотори ногами. Кожний думає, що це друкарська помилка, хоч вона у графіці неможлива; цей "модерний" стиль не відповідає зовсім класичному стилеві збірки.

м. р.

Хроніка.

ЕРУДИЦІЯ.

У відомому паризькому літературному тижневику "Нувель Літерер" знаходимо у числі з 20. лютого у рубриці "Літературні розмови" таку новинку: "23. лютого 1876. Смерть українського поета Гоцимського у Лембергу".

ПРИЯТЕЛЬНА НІЩЕ І РІЛЬНЕ.

Мало відомо на чужині імені письменника Лю Андреас Сальоме померла у 76 р. життя. П'ять замальовано з життям і творчістю великих письменників. У ній розповідає безнадійно Нідше і хотів з нею женитись, коли мала 21 років. Вона зашла з ним в атмосферу найчужішої дружини по Італії та Німеччині. Те, що вона збрала з ним було першою причиною його умовного розкладу. Багато літ пізніше, коли Андреас-Сальоме була позаважною жінкою, в ній розхажав великий німецький, молоденький поет Марія Райне Рішке.

ПОВІСТЬ ІЗ "ПЕРЕМІШАНИМ" ЧАСОМ.

Відомий англійський письменник Аладжес Гакслей, автор славного "Пунту та контрапункту", видає нову велику повість "Салпещ із Гали" (шваба біблійного змста). Вона оригінальна тим, що автор свідомо опирає події не у значальній часовій термі, як вони відбулись по собі, а наперемінно в різних часах завертає до думки, перебігаючи її з сучасністю. Нпр. після глави з датою 8. грудня 1926 р. приходить глава з 6. листопада 1902. і після подій з 30. серпня 1923, герой згадує про події з 2. жовтня 1908 року.

Оця метода має як мету наближити читача до переживань героя, який поринув себе раз-у-раз з давніх своїх образами у різних моментах життя. Повість, як усі речі Гакслея, — наскрізь психологічна, дуже важка. Це історія духовної еволюції сучасної молоді людини, що хоче знайти відповідь на всілякі загально-філософські питання та актуальні проблеми. Технічно сторінка цієї повісті з перемішаними моментами часу напевне найде своїх послідовників, бо вона відповідає нашій черговій добі.

ТОВАРИСТВО ДАНТА.

Існує в Римі від довгих літ товариство для зосередження життя і творчості Данте. Воно має по цілому світі філії. Само центральне товариство має 600 членів (у цьому прохочав і студенти). У Італії є філії зокрема в Римі.

Спосіб на добрий гумор

Я почувався завжди знаменито, бо курю тільки

ТУТКИ

PRIMA

LADA

ІЗ ШВАЧКИ ПИСЬМЕННОЦЕЮ.

Померла франц. письменниця Маргарита Аду, що у свій час здобула одною книжкою світовий успіх, славний ринок. Вона була тоді зничийкою шваккою. Її перша повість "Марі Клер" дістала лагору "Феміна". Передмову до книжки написав Огюст Мірбо і деяку перекладали на різні європейські мови. Аду мала великий вплив на деяких молодих письменників, що пробували наслідувати її методу "створити собі власний світ уяви". Вона працювала над своїм твором свідомо і довго, кажучи: "Мені казали про надихнення! Я бачила, як треба працювати, щоб висловити те, що відчуваюмо!" Її інші книжки "Робітни Марі Клер", "Наречена", "В мста до мста" і остання "Літнє світло".

ЧИ ШЕНСПІР БУВ БЕЙКОНОМ?

У Лондоні існує товариство, яке від довгих літ боронить погляди, що автором Шекспірових драм є відомий філософ Франсіс Бейкон (Bacon). Це товариство придумало тепер новий спосіб, як довести, що той Шекспір, який умер у Стратфорд, не був драматургом. Вони хоч дістати докази, щоб відкрити гробницю поета Шекспіра, який помер у 1599 р. Гробницю знаходиться у Вестмінстерському соборі. Коли Шекспір помер, у сучасній йому великій англійській поезії сказав поруч його та інших останків своїм поетам. З поетичної поезії, яку приписують Шекспірові, можна буде зробити висновок, чи це не поетична Бейкона.

ЧАПЕК ДИВИТЬСЯ СУМНО В МАЙБУТНЄ.

Славний чеський письменник Карл Чапек написав нову пьесу "Віра чума". Її це подібна тема до "Утопія Рокі 2000". На людство впала нова вода — біла чума. Молодий лікар Галлен, що живе в чорно з дитинства, найшов лік проти цієї чуми, але хоче його передати державі (і народом тільки тоді, коли вони всі роззброються). У п'єсі амальована боротьба між тим, що не хотять звертатись ніби і між випадком. Уся історія скінчилась безнадійно, як у деяких останніх п'єсах Б. Шопа.

СТОЛІТТЯ СМЕРТІ ЛЕОПАРДІ.

Італійська Академія святкуватиме століття смерті найбільшого італійського поета Давидом Леопарді. Святи відзначає вже в березні, хоч Леопарді помер у червні. Окремі свята будуть теж у рідному місті поета в Равенні та Неаполі, де поет помер.

ШВЕДСЬКА ПИСЬМЕННОЦЯ ВНУЧКОЮ БАЛЬЗАКА

Головою Союзу шведських письменників є тепер Маруша Оттерстретт уроджена на Литві. Її мати була сестричкою тата Гайсала, жінки Бальзака. Маруша Оттерстретт вийшла заміж за шведського барона. Вона почала писати в 18-м році життя; її повість "Узлізла" перекладена на різні мови. М. Оттерстретт має всього 30 літ.

АВТОБІОГРАФІЯ, ДЕ Є ЗАМАЛО ПРО АВТОРА.

Як померлий твір появилася "Автобіографія" Д. К. Честертона. Критика нарікає, що є в ній за багато про всіх інших, а замало про самого Честертона.

КНУТ ГАМСУН ПРО ПУШКИНА.

Великий норвезький письменник написав кілька раднів а нагадає роковини смерті великого російського поета.

З російських письменників для мене найбільше прозвучали: найбільше — Достоевський і Толстой. Письмо вийшло мені далекою роковиною зброєю прегарного дня. А все-ж припадок його індивідуальності, палкий чар його гонів доходить і до нас. Я вірю Достоевському, який безмежно ним захоплювався.

УАЙЛЬД І КЛЕМАНСО НА СЦЕНІ.

У Лондоні грають тепер дві п'єси: героєм одної Оскар Уайльд, відомий "неморальний" англ. письменник, героєм другої — Клемансо, славний фр. політик.

Читайте "Діло"!

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Гарячка золота.

На далекій півночі в краю японців вибухла нова гарячка золота. Все, що жило й шукало пивної пачки помахувало на глуху, далеку північ. Як ця гарячка золота виглядає можемо зясувати дивлячись докладний образ з опису американського журналіста Нільса Таера.

„Деякі тижні я перебував у Японії, де саме почалася згому „гарячка золота“. Різні провідники й авантюристи цілими юрбами пускаються тепер у Японію. Останніми часами дуже славною стала тут річка Івалю. У руслі цієї річки мають бути справжні скарби, великі зложки золота.

Колиж я зговорився на тему золота з Перонієм, власником малої й задумливої гостинниці в Ронінізі, то він не захоплювався загальною психологією „золота“.

— Золото в Івалю? — андував він губи та сірко посміхнувся. — Золото в Івалю? Адже вже друге покоління шукає за цим золотом у річці Івалю. Різні експлуатаційні товариства одню за другим банкрутують... Японія, це вам не Аляска, ні не Канада... (У цих країнах своєчасно найшли багаті поклади золота).

Оселя над рікою.

Тому, що згадана гостинниця дядька Перонія була всього шість кілометрів від річки Івалю, я вирішив поїхати туди та оглянути все на свої очі. Була дев'ята година вечора, але на дворі був ще день. Доріжка бігла вздовж яру Ланілія, а згодом повертала до узбіччя якоїсь верховини. Земля була вогка, та ще й не раз та й не двічі треба було перескакувати пні дерев, що загороджували дорогу. Після тих кілометрів стежка-доріжка стала геть губитися у грязькому болоті.

Я з важким трудом ішов вперед. Мені доводилося частенько спотикатися і ледяна вода натікала в мої черевки.

Згодом щезли сліди стежки. Навкруги була тиша, що її перебивав тільки відгомін мого ходу. Полярне світло перемінало цю казкову, північну картину в справжню країну привидів. Колиж урешті стало сутеніти, я вже мав таки досить цієї дороги...

Та саме здалека я зазирнув обрії якоїсь оселі. Це й справді були дивні дванішні шукачів золота, що в них уже від двох літ ніхто не мешкав.

Між цими домками була теж якась гостинниця. Я застав у ній повно всяких покупок, що хотіли накупити хліба й маргарини на довші подорожі.

Місна задуха шкіри й одягів, що були пересякні потом, заставила мене швидко кинути цю „гостинницю“.

Спільна мрія.

Вранці я прилучився до гуртка шукачів золота, що працювали до джерел Лютотоски. Там теж шукали й надіялись знайти золото.

Цей гурток складався з двох англіїців, одного москаля, й двох японців. Всі вони крім японців були провідники, що вже не з однієї печі хліб їли.

Вони гурторили про свої пригоди та всі мріяли тільки про золото. Всі бажали одного: знайти золото.

Коли ми вже добилися до мети, ми негайно поставили шатро. Шукачі добули свої приладдя й ми пустились до водопадка. Японці впевнили, що там напевне є золото. У купі з англіїцем копан я тверду землю. Ми відколупували важкі блискучі брили й згодом розбивали їх лопатами.

Два шукачі полізли на гору й там устали каміня на лад корита, куди мала поплисти вода на невеличку купу викопаної землі. Вода мала сполокати землю, щоб легше було згодом між грудками шукати за золотом.

На умовлений знак відчинили гати. Полетіла вода. Вона сполокала з роздробила землю й перемінила її в червоначий намул. У цьому намулі блищали кусники металю.

Може в них буде золото?

Один шукач приніс велике сито й навколошках став перетирати крізь нього грудки землі. Згодом побіг до річки й переполохав те все, що залишилося в ситі.

Запалення кульшового нерву успокоює природне тепло піщанського мулу, що глибоко проникає. Готові до вжитку мулові компреси „Гамма“ дістанете в кожній аптеці. Інф.: Бюро Піцани, Цешни, X/11.

Золото!

Минуло може десять хвилин, що скидалися в шукачів на вічність.

Я зазирнув, що в хвилині, коли заблисла надія на те, що золото таки є, то шукачі перекидалися лиховісними поглядами очей.

Я був осторонь від цієї тихої боротьби. Як згорі заявив шукачам, що товаришу їм тільки з журналістичної цікавості... Саме тільки й тому дозволили вони мені прилучитися до їхньої виправи...

Японці, сини цієї землі, досвідчені знавці, вирішили, що розшуки за золотом не були даремні.

Отож і вони щасливі.

Ледви... Іхні залізи й перетомлені обличчя не говорять нічого про радість. Вони вирішують далі шукати за золотом. Бо може те місце, де їм повезло знайти дрібні частинки золота, ховає великі багатства.

Спокійна досі країна заройлася різними провідниками. Грабежі й вбивства стали на порядку дня. Гарячка золота ця жахлива недуга, що на неї так легко западають люди, захопила всіх — молодих і старих, заїздів і туземців і стала одночасно щастям і прокляттям цієї далекої забутої досі Богом і людьми країни.

чайно товариський, а свої штучки з зубами пважає „мистецькою розривкою“.

Одного разу Джек Бравні став у пригоді якийсь власник залізної крамниці. Моряк увійшов до крамниці й попросив цвяхів. Вслід за ним прийшов поліціант і взявся списувати протокол, бо був уже пізний вечір і sklep мав уже бути замкнений. Тоді моряк обстав за перестрашеною купчихою. Заявив, що треба вважати цей sklep за споживчий і що він купує цвяхи собі... на вечеру. І заки поліціант всів за протестувати проти таких дотепів, моряк узяв великий цвях і схрупав його, як кусок чоколяди, та показав відгрижені кусники поліціантові.

— Ану, спробуйте це! — засміявся поліціант і дав Бравнові кайданки. За хвилину сталось з ними те саме, що з цвяхами. Того дня купчиха не заплатила карі.

ВЕСІЛЬНЕ ПРИДАНЕ ПАНІ СІМПСОН.

Із Кан повідомляють, що славна в останньому часі пані Сімпсон пригадується тепер над своїм весільним приданим. Розуміється, що замовить його в столиці моди — Парижі. Звідтіл пришлють до Кан 40 найрізномодніших костюмів, щоб пані Сімпсон мала в чому вибирати. Привезуть ті весільні одяги спеціальні париські кравчині.

Весільна сукня буде імовірно з ясно-синьої крепдешини. Кажуть, що це улюблений колір пані Сімпсон і, очевидно, — б. короля Едварда.

ПОЛІЦІАНТ. ШО ЗНАХОДИТЬ СКАРБИ.

Один швейцарський поліціант Бор, із Женеви, має правдиве щастя, бо вже два рази вдалось йому знайти скарб.

Перед роком померла в одній женецькій лічниці сідмдесятилітня старуха Гурра. Хоча жила вона скромно й бідно, розповідали її приятелі, що пані Гурра є власницею великого майна. Та по смерті цієї легендарної багачки ніхто не міг віднайти скарбу, що пропав мов камінь у воду. Незабаром усі про те забули. Аж ось одної ночі поліціант Бор, що саме мав тоді службу у своєму районі, зайшов на подвір'я дому, в якому жила пані Гурра. Засвітив електричну лампочку й став приглядатися усяким знищеним предметам, що викинені з хати, лежали на подвір'ї. Поліціантові апали в око дві старі скриньки й він узяв їх з собою. В комісаріаті побачили, що в скриньках лежить 8.000 шв. франків у готівці, шадича книжечка на 14.000 шв. фр. та чек одного банку на 50.000 англ. фунтів.

Така пригода трапилася Борові вже вдруге. Попереднього року вийняв він випадково з ріки Рони клуночок, що в ньому було 8.500 фр. шв. Тому, що ніхто не зголосився за скарбом — гроші дісталися Борові. Як бачимо, цей поліціант є правдивою „дитиною щастя“.

СТРАЙК У МОНАСТИРІ.

Наші часи такі багаті в страйки різного роду, що ніхто не здивується, почувши про страйк у... монастирі.

Монахи єгипетської церкви в Горішньому Єгипті, в місцевості Дейрел-Мохарірак проголошили страйк, домагаючись у патріярха зміни їхнього ігумена. Цією справою зайнявся спершу державний суд, але уряд рішив передати те духовній владі. До монастиря прибуло трьох делегатів, та монахи не пустили їх до середини й заявили, що не будуть переговорювати доти, доки патріярх не усуне ігумена.

Дістатися силою до монастиря не можна, бо доступу боронять грубі мури й сталеві ворота. Монахи можуть видержати довгу облогу; мають доволі харчевих запасів і води.

Як кажуть, єдиною провинною ігумена є те, що він недавно їздив до патріярха. Монахи побоюються, що патріярх поширив ігуменові довновласти й тому збунтувалися.

ВЕСЕЛЕ.

ЩАСЛИВА ПРИГОДА

— Уявіть собі, яку щасливу пригоду пережив один мій знайомий над морем.

— Кажіть.

— Проковтнув разом із устрицею перлу і його мусіли оперувати. Очевидно перлу знайшли. Вона була така артисна, що нею заплачено дуже дорого операцію.

— Неімовірно щастя!

— Правда? І подумайте що за решту справили ще йому першої класи похорон!

В СУДІ.

Суддя: Отже підсудного карає суд до смертної в'язниці...

Підсудний: Алеж, світлий судє!

Суддя: Якщо підсудний буде мені переділати, то я додам ще два роки до каєр.

Міській Комунальній Касі Ощадности

у Львові, вул. Валова 7 і 9 (власні кам'яниці)

та її Відділ при вул. Городецькій 60 і вул. Жовківській 75 в золотих або золотих у золот.

в останнім чвертьріччі видано 5.831 ощадностевих книжечок

а сума вкладів зросла на 1,955.905 золотих.

Резервові фонди каси зол. 6.300.000. — За вкладів та їх опроцентування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном.

Моряк із сталевими зубами — СЕНЗАЦІЮ ВСІХ ПРИСТАНЕЙ.

Останніми часами американські пристані мають некакубудь сенсацію. Серед моряків і ширшої американської публіки багато говорять тепер про... зуби моряка Джека Бравна.

Джек Бравні став завдяки своїм зубам незвичайно популярний. Часто до пристані, де перебуває Бравні, прибувають спеціальні прогульки, щоб поглянути на ці „сталеві зуби“. Моряк Бравні без труда перегризає зубами грубі цвяхи, величини олівця, та несе на залізній штабі, яку тримає в зубах, своїх товаришів.

Зуби Джека Бравна є його гордощами. В дитинстві не знав він про цю свою прикмету. При-

падок відкрив йому дорогу до „зубних експериментів“. Малим хлопцем їв одного разу яйце й тоді відгриз... кусник ложочки. За ложочкою пішли інші предмети, грубі цвяхи, залізні штаби. Все це стало щоденною „стравою“ вдалого моряка.

Силу своїх зубів показує Джек не тільки в американських пристанях. Азія, Австралія, Європа, навіть чорна Африка подивлялися силі сталевих зубів Бравна. Спеціально цікавилися Бравном мурини.

Проте моряк є лагідної вдачі, веселий і не надуживає сили своїх зубів і м'язів. Джек незви-

4. III.

Четвер!

Вечір Молодої Музи
РАВТ ПРЕСИ

білети: „Діло“ „Нов. Час“.

НОВИНКИ.

— ДО ВІДОМА ШАНОВНИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ „ДІЛА“. Реклямації на книжковій Ірини Вілла „Бе восьма“ не можемо полагоджувати, бо весь наклад цієї книжки вже вичерпаний.

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДІЛА“.

— З нагоди нових журналів мод на 1938. рік до кінця травня ц. р. буду виконувати роботи на 50 прц. дешевше ніж у сезоні. Мода на футра основно змінилася. Юліян Глушевський, Львів, п. Канітуляна 3.

— Магази́н постелі Р. Дикала, Львів, Хорущин 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри, матраци, постільне білія і м. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 92-100

— Мамусі! — Ви бавились цілий карнавал і мали чимало розривок. Не забудьте, що Ваші найменші закінчують карнавал своєю ДИТЯЧОЮ МАСКАРАДОЮ, яку уряджує Українська Захоронка 13-го березня ц. р. в салі Бесіди. Не жалійте труду, завчасу приготуйте костюми для своїх діточок. 344

— Постійно ходимо до українського ресторану „Око“ на смачні обіди з трьох страв за 1 зол. в абонементі. Увага! „Око“ вул. Костюшка 3.

— Великі знижки, премії та додатки лише в березні в Книгарні Шевченка, Львів, Ринок 10.

— Пригадуємо, що Традиційний Вечір Комітету Допомоги Вдовам і Сиротам по Священниках уже у вівторок 2. березня в залах Народного Дому, Рутівського 22. І. пов. Приходіть. 335

— Весело забавитись, смачно, дешево похотіти можна тільки в неділю 28. II. 1937. р. в год. 7. веч. на Дансінг-Бриджу в Клубі Українських Емігрантів пл. Бернардинська 2. І. пов.

ЗАЯВА.

Маємо честь подати до відома П.Т. Громадянства, що в часі від 25. лютого до 25. березня ц. р. будемо видавати нові радіоприймачі в заміну за старі якогонебудь типу і якогонебудь стані за допомогою розложеною на місячні рати.

Виніма відбуватиметься у нашій крамниці „Е-СОРП“ у Львові, вул. Сикстуська ч. 29.

„e=comp“

Львів, Сикстуська 29.
тел. 203-30

— Засідання Комісії Мови при НТШ відбується у вівторок 2. березня в год. 18. у канцелярії Т-ва. Реферуватиме м-р Рудницький Ярослав.

— „У світі казок“ — це чудова імпреза Т-ва „Українська Захоронка“ у Львові, що відбуватиметься в неділю 7. березня ц. р. в год. 12. вполудне у салі театру Ріжнородностей. До участі в ній стануть поперх дві сотні найменшої української дітвори з усіх діляниць Львова. Вступ за програмою, яку можна дістати в кожній захоронці.

— На доживання дітей. Діти школи ім. ки. Писа у Львові відіграють 3. березня ц. р. в салі театру Ріжнородностей „Веселу Новину“, різьблену сценку в 1 ді. Ю. Шкрумеляка, „Зустріч малих побратимів“, сценку в 1. ді. Ю. Шкрумеляка і „Стрічу в лісі“, сценічну картину в 1 ді. Початок год. 3.30. Білети продає Книгарня Ріжної Школи.

— Виділа т-ва українських робітників „Сила“ у Львові подає до відома, що зміна статуту є затверджена. Всякі інформації в цій справі можна дістати в доміні Т-ва при вул. 3-го Мая 10. І. п.

— Концерт скрипки проф. Носифа Цетнера, запровадженний на п'ятницю, 5. березня ц. р., виконав у широким колах нашого міста і серед багатьох його учнів та приятелів живе зацікавлені Великий концерт на білети заповідає світлий успіх тій авдіції. Проф. Цетнер, один з найвищих польських віртуозів, виконає багату програму, що без сумніву вдовольнить найвибагливіші смаки меломанів. Чистий дохід призначений на ліковий догляд для безробітних.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ярко кричить.

Від якогось часу мій один знайомий помітно змінився. Був завжди веселий, життєрадісний, авічний, його погляд очі дивилися з довірою і любов'ю на світ, а то став мов не той. Вічно скривлений як середа на п'ятницю, маломовний, очі помутніли, а коло уст з'явилися зморшки ні то зневіри, ні то перестоми.

— Що тобі нині дошкулює? — спитав я його.

— Ярко кричав!

Щож — думаю — звичайна доля урядовця. Директори, назагал, народ добрий і лагідний, але буває часом трапляється — нічим клясична теща. Такий істот урядовця як зола, виїсть усміх, рум'яні, блиск ока, життєву радість... Видно і мій знайомий трапив на таку „золу“, і тому світ йому немилый.

Не бачив я свого знайомого може тижень, може більше. Врешті стрічаю — аж пожив.

— Що з тобою? Ти немов хорий?!

— Не сплю по ночах! — відповідає.

— Маєш далі прикрости? Знову кричав?

— Кричав!

— І ти собі це так до серця береш, що аж спати не можеш?!

— Цікаво, чи ти заснув би?!

— Мені здається, що так. Очевидно, це не є ніяка приємність...

— Напевно.

— „І нерви від цього не поправляються. Але аж так багато робити собі з цього?!

— Не штука тобі казати, коли ти цього не маєш!

— Може не маю, але мав. Ти не перший і не останній.

Мій знайомий ніби трохи розхмарився.

— Я не кажу, що перший чи останній, але вір мені, часом можна здурити.

— Чогож він так кричить? Може часом хорий? Звичайно хворі бувають прикрі для оточення...

— Хорий? Здоровий як орх. Апетит має як молодильник, а як виглядає! — пугає. рум'яний...

— Цікаво. Бо такі переважно дуже лагідні. Але якби там, друже, не було, не можна так піддаватися. Ти зовсім на силах упадеш. Голова до горні! Якось воно налагоджується.

— На зимову допомогу для безробітних зложили українські кооперативи: 2.000 зол. у Львові, 1.300 зол. в Тернополі і 500 зол. у Станіславові. Ці суми виплатив Ревізійний Союз Українських Кооператив.

— Після спроб нормалізації. Городський староста Касала зажадав письмом з 22. ц. м. від управи Кружка Рідної Школи в Городку під Львовом, щоби черкнула із членів таких громадян: Романа Стеця із Городка, Богдана Яворовського із Дроздович і Романа Яроша, Михайла Попка та Григ. Горбала з Городка — а огляду на безпеку спокою і публичний порядок. Письмо має кляззулю негальної викональності, яка виключує відклик до вищої інстанції. З подібним домаганням звернувся городський староста до інших українських установ.

— Помаранчі подешевіли. Але тільки у Варшаві, куди в останньому часі наведено більшу кількість цього товару. Ціна середніх родів помаранч впала до 1.20 зол. за кг. У Львові про подешевіння помаранч нічого не чути.

ЖУРНАЛИ І ЧАСОПИСИ цілого світу

перечитаєш за 15 сотників у

„Всехпрас“ Сикстуська 19

(мезанін).

Місячний абонемент 3 зол.

25—25 3166

— Присуд на спричинників залізничної катастрофи. В суботу скінчилась розправа проти двох злочинців Канюцького і Дама, які намагалися спричинити залізничні катастрофи. Катастрофа, що її спричинили оба злочинці під Зимною Водою могла мати куди більші і жахливіші наслідки як катастрофа під Віа Торбаль на Мадярищині, що її спричинив Матушка. Під Зимною Водою зіскочив з рейок поспішний, міжнародний поїзд і тільки завдяки щасливим обставинам 300 пасажирів експресу виїшло ціло. Спершу польська шовністична преса наробила була шуму будим то катастрофа була ділом ОУН. означе поліційне слід-

— Дав би Бог. Правду тобі скажу, що часом приходиться думка, чи треба було лати в ту цілу історію.

— Агі! Аж так? Мені здається, що ти дещо переборщуєш!

— Може скоріше недоборшую. Кожна справа інакше виглядає адалека, а ще як топкається когось другого.

Бачу, мій знайомий, таки добре загрипав. Видно досі йому той цілий директор Ярко.

— Ну, добре! — кажу — Але за що він тебе чіпляється, чого властиво хоче? Може ти занедбуєшся в праці? Може ти йому чимсь наразився? Може можна вжити якихсь заходів?!

Мій знайомий закліпав очима:

— Що? Про що ти? Не розумію!...

— Як про що? — закліпав у свою чергу я.

— Про цього Ярка, чи як там...

— Ну, добре. Але ти питаєш, чи я йому не наразився?!

— Так!

— Кому?

— Та своєму директорові!

— Директорові? А при чім тут директор?!

— Ну, тому своєму Яркові?!

— Яркові? Я мав би наразитися? Яким способом?

— А чогож він на тебе кричить?

— Не на мене, але в хаті!

— Хтож то такий?

— Мій син. Три тижні мав + гопає так якби мав сто.

Галактіон Чіпка.

ство виказало, що спричинниками катастрофи були два львівські злочинці, які хотіли підчас катастрофи обловитись, грабуючи пасажирів. Ціла історія викрилась і оба станули перед судом, який засудив нещадних наслідників Матушки на 15 літ в'язниці з позбавленням громадянських прав на 10 літ.

Найкращу вудженнну.
добре мясо і свіжі товщі
дістанете завжди у м'ясарських крамницях

„ЦЕНТРОСОЮЗУ“

Ринок 2, Зиблікевича 2, На Байки 8.
Личаківська 50, Жовківська 175,
Кентшинського 21, Замарстинівська 36.

— Велика пожежа вибухнула у ночі в промислових заведеннях братів Лінгер при вул. На Оболоні в Самборі. Вогонь повстав у пивниці млина, де знаходиться склад трачнина і поширився на млин і тартак. Магази́н збіжж, машини тартаку, склади деревинних матеріалів і дошок стали жертвою пожежі. Дві пожежні сторожі, міська і залізнична, та військові відділи припинили вогонь, причому давалася відчувати недостача води, яку мусіли спроваджувати з віддалі двох кілометрів. Втрати обчислюють на кількості тисяч зол.

— Демонстрація безробітних. Перед бюро фонду праці в Луцьку зібралася 22. ц. м. більша юрба безробітних і домагалася підвишки винагород. Директор бюро прийняв делегацію безробітних і обіцяв розглянути їх домагання. У зв'язку з демонстрацією поліція арештувала 15 осіб з опір.

— Ще один знайшовся. В 1914. р. підчас відвороту австрійських військ якась Міна Гар з Підгаєць, жидівка, виїхала з родинного містечка з 3-літнім сином. На залізничному двірці у Львові пересадили втікачів до потягу, що відізав до

1) Вищий очислельний Економічний Кооперативний Відділ (6 семестрів). Підвідділи: Кооперативний і Торговельно-промисловий.

- 3) Курси Удінняознавства (3 семестри);
4) Вищі курси Промислової Агрономії.
5) Фахові та практичні короткочасні курси:
бухгалтерії, тижж мов (англійської, німецької та французької), пастиництва, промислового американського пастиництва, садівництва, городництва, птахівництва, консервації та технічного перероблення садівництва в городництво, оброблення шовку, мисловарства, радіотехніки, фотографії, практичної теорії музики. По закінченні курсів дають свідоцтво.

Названия ведётся корреспонденцией ме-
году. Проспекты и программы бесплатно. На-
миру. Завершается на адресу: Ukrainsky technico-
hospodarsky Institut, Poděbrady, Tchecoslovaquie
abo Tom „Olyskiy Gospodar“, Lviv, Rynok 10.

Відня. Серед великої метушні відлучили Гарову від дитини. Хлопець лишився на дворці, і блукав поміж людьми, аж зацікавилася ним поліція й дала його до дому сиріт. Після війни мати вернулася до Сх. Галичини й замешкала в Станиславові, де дістала посаду санітарки в жідовському шпиталі. Всякі глядання за сином були безуспішні. Аж кілька днів тому в мешканні санітарки появилася молодий чоловік і представився як її син. В сиротинці він навчився столярства, а недавно виїхав до Підгаєць, де довідався, що його мати живе в Станиславові.

— Фальшівники банкнотів. Перед судом присяжних у Самборі розпочалася розправа проти шайки, що фальшувала і пускала в обіг 100-золотові банкноти. Між обвинуваченими знаходиться 37-літній артист маляр Генрик Габершток, що підробляв банкноти. В суді предло-жено 24 такі фальсифікати.

— Міжнародний злодія. У поспішному поїзді Варшава—Львів арештовано міжнародного залізничного злодія Авраама Вайсбаума, катаного у всіх державах Європи. Підчас ревізії знайшли при ньому різні речі, що походили із крадіжки. Він познайомлювався звичайно з якимсь пасажиром і окрадав його.

— Грабунок у поштовому уряді. Незвичайно сміливому грабунку dokonano кілька днів тому на поштовий уряд у Ченстохові. Коли після замкнення урядування касієр пошти був зайнятий обчислюванням грошей, якийсь чоловік впов до бюро і вхопив пачку, де находилося 3.000 зол. і швидко втік. Про грабунок повідомлено поліцію, яка глядає за грабіжником.

— Жінки і колонізація. З генуєнського порту відплив італійський корабель „Кольомбо“ з оригінальним вантажем: 1.400 жінок старшин, урядовців і робітників виїхало до своїх чоловіків в Абіссинії. Тим способом уряд Муссоліні хоче сприяти до створення італійських колоній в новоздобутій колонії та запобігти мішаним подружжям з абіссинками.

— Жидівська допомогова акція для жидів. Жидівська організація „Йойнт“ з Парани виплатила 300 тисяч доларів для жидівських організацій в Польщі. Крім того „Йойнт“ в Америці рішив переслати на поміч для жидів 2.400.000 доларів. В половині грудня м. р. прислано з Америки для жидів у Польщі 80.000 зол., з яких 10.000 зол. призначено на підмоги для інтелігенції.

— Фільмову артистку розстріляли за шпигунство. Воєнний суд у Севілі засудив на розстріл іспанську фільмову артистку Розіту Діаз. Під час розправи доказали їй шпигунство в користь іспанського уряду. Розіта Діаз пересилає при допомозі тайної радієвої станції урядові у Валенсії інформації, що спричинили двократний налет урядових літаків на Селілло. Вона звернула на себе увагу в Севілі, виявляючи за велику цікавість у розмовах з вищими націоналістичними старшинами.

— Ріжні вістки. В Берліні стратили 22-літнього Ганса Штоленверка, засудженого на смерть за грабіжницьке вбивство. — Військовий суд у Празі засудив на кару смерті сержанта Йосифа Крейзу за шпигунство.

— Заява. В „Українських Вістях“ з 20. лютого ц. р. появилася допис п. н. „Рідна скандинавія. Привид полк. Лоуренса регочеться у видавництві Івана Тиктора“ за підписом В. Дзис. Якої зміст є злобним напиквілем на мою особу. Тому, що редакція „Українських Вістей“ не помістила спростування агідно з § 19. прес. закону, пересланого їй порученим листом, справ передаю кариному суду. — Львів, 26. лютого 1937. р. — П. Флашко.

Кіно „Падяс“: „Концертіна“.

На американському кораблі їде з Європи до Голівуду шведська княжна, що дістала ангажмент до Голівуду. На тому самому кораблі найшлося теж чотирьох детективів, що пробують вистежити небезпечного париського бандіта Петрова, відомого теж під псевдонімом Мерко, який має сховатися на тому самому кораблі. На кораблі вбиває хтось підозрілого шантажиста, що мав при собі більші гроші. Детективи не сумніваються, що це рука Мерка. Слідство доходить до того, що є потреба зробити допит із шведською княжною. Але княжна має свої поважні причини, щоб не дати себе втягнути у слідство. П спікуном стає від першої хвилини дуже гарний молодець — диригент джазової оркестри, який грає на інструменті „Концертіна“.

Е це кримінальна досить зручно складена
фільма з Кароліною Льомбард, дуже подібною
до Грети Гарбо і Фредом Мек Марреем

Кіно „Европа“: „Рамона“.

Ця фільма зроблена на підставі повісти американської авторки Гелен Гант Джексон під тим самим заголовком. Дія відбувається в Мексику в 70-тих років минулого століття. Американська влада, що займає нові землі, веде боротьбу із вільними індіанцями і часто за зовсім малу провину (як крадіж коня) їх стріляють. Маємо тут історію одного багатого індіанця, дуже інтелігентного, який попадає у конфлікт з американцями, обороняючи своєї землі та майна. Сюжет подібний як у фільмі „Робін Гуд з Ельдорадо“. Є й невідступна любовна історія півіндіанки, доньки англійця, що закохується в індіанця і виходить за нього заміж. У фільмі бачимо нового артиста Дон Амече. Уся фільма — кольорова з чудовими образами природи, грою барв, що є справжньою насолодою для очей.

Дописи.

СТРИЯ.

Просфора в спортивім Т-ві „Скала“ у Стрию відбулася 17. м. м. в год. 6-й пополудня. Молоді наші спортовці численно зібранись того дня, запросили всю молодь і старших промадани. Просфору люблячого великого міста бл. п. Іван Винницький і друнтяв численно зібраних спортсменів, заохочуючи їх до плавання тіл-жита щоб не забували про духа, а передовсім пам'ятали, що адорований дух йде всюди за Божим голосом. Мила гутірка закінчується до пізнього вечора.

Традиційну Просфору „Міщанського Брацтва“, що мала відбутись, як шорочку, на Йордан, з причини смерті о. пароха відложено на 7. п. м. Тоді з усіх трьох кімпатах Т-ла зібралось все свідоме громадянство Стрию. Просфору поблагословив місцевий завідувач о. Гаврилинчик згадуючи світку пам'яті бл. п. о. пароха Винницького. Прийняті шанували пам'яті Покійного трихмислинкою мовчанкою. Даліше о. завідувач закріпив присутніх до праці над піднесенням свідомости всіх верств українського населення у Стрию, щоб не забувати про забвдливих, що дивались на своїх провідників і сподіються від них духової і матеріальної піддержки. Вийняті склали побажання на руки голови, щоб і даліше праця в Т-лі розвивалася якнайшарше. Численно зібраним членам і гостям мило минула ця вечір

Просфора в домі Філії „Просвіти“ для українських робітників дня 31. м. м. пройшла з великим успіхом і дійсно слід подякувати працівникам Т-за „Просвіта“ за її улаштування. Сподіємось, що і на даліше в кімнатах Філії „Просвіти“ будуть гуртуватися численно українські робітники, де знайдуть здорову і широкішу опіку.

Просфора на передмістю „Лани“, що П уладили во-
таманські товариства передмістя, відбулася 31. п. м.
у Будиному Памі. Просфору поблагословили і привітали

Зоря" ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА І С. С.

у Львові, вул. Кордецького 50
Тел. 26 0-04, ПК 503 881

ПІСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх
красках
ПІСТУ до взуття „Елегант“ люкс. в тубах у всіх
красках
ПІСТУ до підлоги „Французська маса“ (фротеру
ючу і фарбуючу)
ВІСК до підлоги — СИНКУ до білля помадкову
корону — ШВАРЦ до чобіг — ВАСЕЛІНУ до
шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну
і білу — МУХОЛАПКИ.

численно зібраних міщан, гостей, представників українських установ з міста міщенин о. парох Маріян Цурковський. В глибоко-обдуманій патрістичній промові закликав теж до підтримки будови Народного Дому на Ланах. Святочний вистрій панував увесь час, а серед співу молоді протягнулася товариська гуптва до пізньої ночі.

Ялинка Взаємної Помочі Українських Учителів відбувся дня 13. п. м. Завдяки проворності голови Г-на Вол. Котовича цьогогородня Ялинка, репрезентативна їм преза Освітнього Відділу Г-на у Стрию вилала дуг гарно. Вже сама присутність 70 членів і представників шкільної влади та інших учительських установ взаємної комитетові підготувати Ялинку так, щоб перед своїми і чужими показати культуру і здобутки української учителя. Велика гімнастична зала „Української Вулиці“ прикрашена килимами і сосами, гарно застелений стіл і зі смаком подана вечеря місцевим українським власником ресторану Левинським виклали, що комитет Ялиники добре виявлявся зі свого завдання. Професору по благословенні і відповіду до хвилини поможу з позаканними вигодами місцевий катехет о. Ялиницький заохочуючи вчителів у важкій праці над виконанням молоді шукати допомоги у спільних сходинах, а любові молоді доповнити всі трудніші праці. Під час сніданку ввечері ввели учениці української гімназії „Рідної Школи“ штучку „Вертеп“ і ритмічним танком під звуки кошиків „Нова радість“ привтали увагу всіх зібраних. Великою несподіванкою було обдарування всіх учасників дарунками, які роздавали кожному з присутніх. Приправала сільська дуга оркестра з Угерським під проводом місцевого вчителя Кульницького. По вечері відбулися товариські забави з танками до пізньої ночі.

Похорони великого українського громадянина Стрийщини. Дня 18, ц. м. відбувся похорон стрийського декана і пароха Фаліша о. Миколи Гомоського. Цей народний діяч 30 літ у Стрийщині своєю працею приклав до того, що Стрийщина є найсвідомішим повітом. Був членом-основником „Маслосоюзу“, всіх урядових правл. і повітових установ, зразковим священиком і невтомним працівником. Помер нагло від Стрийщини по відправі всіх богослужень, коли вдова писував рахунки місцевої кооперативи у Фаліши. Похорон відбувся дуже величаво. 26 священиків з о. м. тратом Базюком відправили тілні останки великого церковного і народного діяча на вічний спочинок, а масова уязь стрийського громадянства і доколичних селен доказувала найкраще, що працю повнішого громадянства належало оцінює. „Маслосоюз“ віддає останню прислугу своєму основникові з учениками своїми школи і зі всіми урядовими; промову виголосив дир. Хроноват зі Львова. Пригравала похоронні марші музика „Сокола“ зі Стрия. Від „Осцьського Господаря“ і з операції прощав повнішника дир. Колодницький, від організації духовенства оо. Матковський, Івасик і Левашинький. Місцевий селенні — ученик помішника гармоні промовою подякував повнішному за провід у праці. Нехай земля буде йому пером.

Змагання аматорських гуртків читальні „Прогресу“ стрийського повіту. У днях 14, 15. і 16. лютого р. заходами фізії „Прогресу“ відбулися мистецькі змагання вирикнених аматорських гуртків читальні „Прогресу“ Стрийщини. Імпретъ неавичайно цкаво підбрана та по мистецьки виведена знявила, що наше село крім я собі великі багатства культури. Нагороду у змаганнях дістав аматорський кружок з Кошкова за добре виведену песу „Запорожець за Дунаєм“.

НАЛУШ.

Загальні Збори Філії „Просвіти“. Дня 7. 2. н. р. відбулися зог. збори Філії „Просвіти“ в Калуші, на якій численно явились делегати читальні і члени Т.з.в. чого досі не бувало. Хід зборів назвагал спокійний. Вибрано аудію у такому складі: голова дир. Ів. Ступницький, заст. голови д-р Ів. Сохаський, секретар м-р Вол. Ничай, скарбник м-р Вол. Сорохтей та с. кан. Вол. Тисовський, д-р Мих. Воробень і О. Калпо — члени аудію. Контр. Комісія: дир. От. Загайний, д-р Яр. Довгорський і м-р Ів. Ароньш. Слід старшим подібний до попередньої а неадекватним змінами.

Культурний осередок Крукна "С. Г." в Луці 84 інш. тивовою кружка "Сільського Господаря" в Луці (над Дністром) і під його проводом переведено у згаданому селі в 1936 р. поважні меліоратори праці а саме викона- но в шарварковий спосіб в біжучих кількометрові відкри- тих ровів та зроблено насипи понад ріку Дністер на 606 біжучих метрів. Цю акцію мають продовжувати даліше.

тільки, що не оглядаються на ніякі субвентції, яких вони не могли добитися, зробили це самі. Приклад дати доповіді потім іти й інші села цього повіту. До цієї роботи потрібно, зокрема в польському повіті, цити майже кожного села.

Страйк у тартакі Глєзінгеря у Брошнів. Вечором 18.2.37 відбувся у тартакі Глєзінгеря, одному із найбагатших у Галичині, страйк, що унеможливив цілу роботу та призвів до руху залізничного до Осмолоди і Борова. Робітники домагалися підвищення на 62.4. в. і в. доплати за роботу. Марш перетравив, що страйк вже від довшого часу, не дали робітникам багатства, бо утримувати тартак хотіли люди на яких виставили зарплату. Слід ствердити, що зарплата в тартакі у цій фірмі досить низька; зокрема українські робітники т. зв. сезонними робітниками, діють на сезонних платі. Страйк потягне мабуть дозволить Брак комунальної залізничної дороги показати на який сезонний Осмолоди й основи, що через неможливість відновлення доріг, відбуваються харчі і все інше при цьому власне величезно. Дещо в цьому напрямку в моторизованій, озброєній війні не дозволить до Брошнів. У тартакі страйк проходить досі спокійно.

Побливання сифілісу. В селі Ясень, Небжець і в селі Ясень, Небжець від часу озброєної війни сифіліс, що поширюється масово. У самому Ясень почалися під цю пору бл. 200 заражених. Дайте поши-

решення цієї страшною хворобою, грозить загрозити людині цих сіл. В останньому часі додали ці села окремого лікаря, що спеціально займається лікуванням нещасних недужих. Аліш на наслідок, на жаль, на переконали, бо багато хворих опирає на не-

Спорт.

Г А К І В Н А
Мистецтва світу в Лондоні.

В п'ятницю, 26.2.37, відбувся в Лондоні кінематографічний мистецтва світу, з таким вислідом:

Канада — Англія 3:0 (1:0, 1:0, 1:0).

Швейцарія — Німеччина 6:0 (2:0, 2:0, 2:0).

Турція перемогла.

Чехословаччина — Франція 3:1 (1:0, 1:0, 1:1).

При КАШЛЮ І КАТАРІ
поласку приносять
оригінальні

PASTILLES
VALDA

Геморойди

є причиною злого самопочуття
і т. п. Треба рішуче усунути ті
дошкульні терпіння. При гемо-
ройдах уживати

Anisol
Goedelecke

Дістанте в аптеку
12 ЧОПКІВ 5 зол. 6 ЧОПКІВ 3 зол.

Нові книжки й журнали.

П. Нибур „AWIAT OSZALAL“, Lwów, 1937. Księgarnia Lwowska, str. 358.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ

ДАТОК на
УКРАЇНСЬКИХ БЕЗРОБІТНИХ
У Т-ВІ „СИЛА“, 3. МАЯ ч. 107

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

УКРАЇНСЬКИЙ НАР. ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕ-

ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(на Марійській 2.)

„Фінляндія“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 28. лютого 1937.

Берлін (357) 10.30 Музика, 12.00 Рок-концерт, 15.30 Мелодія, 18.15 Весела анімація, 19.00 Світа ф-моль, 20.00 Вок-муз. концерт, 21.00 Веселі мелодії, **Будапешт (550)** 12.30 Концерт орк. орк., 15.50 Форт. респіталь, 17.00, 22.00 Циг. орк., 18.15 Концерт а-соп., музика, **Відень (507)** 11.45, 12.00 Симфон. концерт, 15.40 Концерт г-моль Брамса, 17.00, 18.00 3-й міст і сіл, розр. концерт, 19.10 Кабарет, 20.10 Форт. респіталь, 21.00 „Літська“ комедія Люти Д. Амбрі, 22.30 Гімн. музика, **Дайтшляндздер (1571)** 14.55 Фантасія на органі Вільгельма, 15.30 Концерт із Буенос-Айрес, 17.00, 18.00, 20.00, 21.00, 22.00 Великий концерт балетів, **Кошиці (259)** 18.00 Співачка для Закарпаття, **Ліпціг (382)** 19.45, 20.00, 21.00 „Оберон“ оп. Вебера, **Ліпціг (247)** 21.00, 22.00, 23.00, 24.00 „Літська“ оп. Делібеса, **Міліно (369)** 17.00, 18.00, 19.00 Симф. концерт, 20.40, 21.00, 22.00 „Гавальська піснька“ оп. Абрахама, **Мінхен (405)** 10.00 Вес. муз. анім., 12.00 Концерт віолонч. орк., 13.00 Орк. концерт, 22.30 Танк. музика, **Прага (470)** 11.15 Вакхан. творіння, орк., сіл, 15.00 „Тоска“ Пуччіні, **Пари Пті (481)** 18.00 „Отворення світа“ орк. Гайльда, **Радіо Пари (1648)** 14.15 Світа. респіталь, 15.00 Пісні, 16.45 Вок. концерт, 18.00 Театр Улані, 20.00 Співачка, 21.45 „Літська“ Мелодія“ др. Метерлінка, **Радіо Рима (1875)** 20.15, 21.00, 22.00 „Ена“ оп. Ледера, **Рим (421)** 15.30 „Літська“ оп. Чимаросі.

Понеділок, 1. березня 1937.

Берлін (357) 17.00 Пісні на скрипці, сир., форт., 18.00 Оп., фільм, і танцюв. мелодія, 19.15 Веселі мелодії, форт., 20.10 Легка музика, **Білгород (487)** 18.00 Орк. концерт, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, **Братислава (299)** 15.00 Світа, 18.15 Мадридський нар. пісн., **Будапешт (550)** 12.05 Концерт вок. ансамблю, 18.00 Орк. концерт, 17.00 Танцюв. музика, 18.30 Циг. музика, 20.10 Концерт фільм. орк., **Дайтшляндздер (1571)** 10.00 Дитя. співачка, 14.00, 16.00 Музика, 18.20 Гімн. пісн. у вик. Іосиф-Берсона, 20.10, 21.00 Концерт з фільм. орк., **Кошиці (259)** 17.30 Вакхан. дуєти, 18.00 Дан. Закарпаття, 18.30 Співачка (театр. пісн.), **Міліно (369)** 17.15 Танк. музика, 19.00 Рок. музика, 20.40, 21.00 Інструмент. концерт, 21.50 Ансамбль, 22.00 Рок. концерт, **Мінхен (405)** 9.00 Музика, 12.00 19.15 Орк. концерт, 18.30 Форт. творіння С. Берковича з нагоди його 60-ліття, 18.00 Легка музика, 19.00 Концерт, **Прага (470)** 17.35 Форт. соната Сметани, 17.50 Форт. респіталь, 19.25 Концерт віолонч. орк., 21.15 „Отвага Матер“ Шуберта, хор. орк., **Радіо Пари (1648)** 18.30, 19.30 Світа. респіталь, 21.45, 22.00, 23.00 „Фальсифікація“ оп. Кіліяна, **Рим (421)** 17.15 Рок. музика, 18.00 Респіталь пісн., 20.40, 21.00 Інструмент. концерт, (Рок-Ст.) мін. сопр., Карло Галлі (баритон), 22.10 Світа. респіталь Гітти Ліпарт, 22.40 Танк. музика.

Вівторок, 2. березня 1937.

Берлін (357) 16.30 Весела анім., 20.10 Орк. концерт, 21.00 Оперетков. мелодія.

Б. Фюр соопра. Білгород (487) 18.40 Світа. респіталь, 21.30 Нар. пісн., 22.30 Орк. концерт, **Братислава (299)** 18.10 Мадридський пісн., **Будапешт (550)** 12.05 Циг. музика, 18.30 Світа, 19.05 Мадридський нар. пісн., форт. дуєт, 20.10, 21.00, 22.00 „Ніч“ оп. Майероші, 23.15 Циг. музика, **Відень (507)** 18.10 Легка музика, 14.00 Симф. орк., 17.25 Світа. респіталь Феслар-Загорницької, сопра, 17.45 Форт. респіталь Пампа Емеріла, 19.10 Нар. пісн., 19.25, 20.00, 21.00 Опера, **Дайтшляндздер (1571)** 10.30 Анім. для дітей, 15.15 Гітська для матерів, 15.40 Молодий Мадридський пісн., 17.45 Форт. тріо Ветеранів, 20.10, 21.00 Ветер. танк., **Кошиці (259)** 18.10 Орк. концерт, 18.30 Вок. ансамбль, 18.00 „Літська“ комедія, **Ліпціг (382)** 19.40, 20.00, 21.00 „Маскалі Дони“ оп. Шена, **Міліно (369)** 17.15 Світа, 19.00, 20.40 Рок. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Навуко-докази“ оп. Верді, **Мінхен (405)** 9.00 Музика, 15.30 Концерт солістів, 19.00 Кабарет, 20.10, 21.00 Концерт ім. музики, **Прага (470)** 15.00 Симфонія ч. 2. ф-дур Грива, 17.30 Світа, 18.20 Сучасна камер. музика, 22.20 Концерт д-моль Сметани, **Радіо Пари (1648)** 14.15, 18.30, 19.30 Світа. респіталь, 16.00 Вакхан. з Сорбоні, 18.45 Форт. респіталь, 21.30 Огляд гумор. прози, 21.15, 22.00, 23.00 „Літська“ оп. Гугола, **Рим (421)** 17.15 Танк. музика, 21.15 Орк. музика, 21.55, 22.00, 22.45 Легка музика, **Штраєбург (349)** 21.30, 22.00, 23.00 „Літська“ ком. оп. Ветера Массе.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 28. лютого 1937.

8.00 Світа, 8.30 Для селян: Хліборобська газета, Музика з гр. пл., Респіталь шовінізму у Ст. Галчині, 8.40 Полька з оп. Вайсберга „Швабська-дула“, 8.45 Програма на нині, 8.50 Радіо-аудіо, 9.00 Респітальний концерт із гр. пл., 9.00 Респіталь: „Отвага Матер“, гр. пл., 10.05—11.35 Богослуження з наг. Танк. мистецтва (хор. гр. пл.), 11.35 Респітальний концерт з гр. пл., 11.57 Світа, 12.00 Балетова музика; у перерві в год. 13.00 Фільмовий огляд, 14.00 Лещерський марш Зулі-Вально, 14.30 Фрагмент із III. Мінхен, консура ім. Шопена, 15.30 Для селян: Відео біл. анім. з рол. алетію; Огляд танк. різних продуктів, 16.00 Респітальний концерт і консура ККО, 16.15 Еліта Львів із своєю оркестрою, гр. пл., 16.25 Театр Улані: „Провес Людина XVI“ Жоржа Колена, 17.10 Півноч при мікрофоні: мала оркестра, солісти; у перерві в год. 17.55 „Освітотвірний абонемент П. Радія перед мікрофоном“, 19.00 Літературний марш, 19.15 Воїнянська анімация (хор. пісн. з Ду-бін), 19.35 Пісні у вик. Софії Харампо-вич (сопран) у супр. фортепіано, 19.45 Літературний ліризм, 20.00 Продовження: Пісні у вик. Софії Харампович, 20.20, 20.45 Спортівні пісн., 20.40 Посітальний огляд, 20.50 Ветеранський танк., 21.00 На веселій літської хвиля, 21.30 Фортотвірний респіталь Лайоса Гайм-ліха, 22.00 Концерт орк., Вок. Дасту-шівський творіння; у перерві в год. 22.35 Огляд анім., 23.00—23.30 Танцюв. мелодія з гр. пл.

Понеділок, 1. березня 1937.

8.30 Радіо-аудіо, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформації, 7.35 Легка

музика з гр. пл., 8.00 Аудіо для шкіл, 11.30 Для старших дітей: Наші буззла на лаві в Африці; Музика з гр. пл., 11.57 Світа, 12.00, 12.05 Концерт орк., 12.40 Послужений денник, 12.50 „До жінки добре правити, там чоловік не поми-ляється“, образок для одягнених жінок, 14.30 Концерт балетів, 15.00 Господарські пісн., 15.15 Респітальний концерт, 15.30 Львівські біжучі пісн., 15.35 Опера музика з гр. пл., 15.55 Остання гитарна, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Легка музика з гр. пл., 16.15 Кутос мови, 16.20 Фрагмент із III. Мінхен, Шопенівського консура, 17.00 Полька з де-монстрації світ., 17.15 В. Гас: „Дені і ніч“ опити на соопра (Збоїська-Рупісська), і камер. орк., 17.50 Студія, мінат гарзуніа, 18.00 Актуальна гитарна, 18.10 Респіталь з мікромінімістичними елементами: лещотірський біг у Заскопанові, 18.20 Респітальний світ, гр. пл., 18.40 Організація ремесла у лн. кооперативі, 18.50 П. знаємо фільмово-земельні привіси, 19.00 Воїнянська анімация, 19.30 Концерт мала оркестри, Мех. Кляйцальний сон, 20.42 Ветеранський денник, 20.55 „Потрійний“ фразмент із драми Пампа, 21.30 Вакхан. мовіа: „Карайна“, хор. музика, 22.00 Концерт солістської музики у вик. симф. орк., фортепіано, 23.00 Легка музика з гр. пл.

Вівторок, 2. березня 1937.

6.30 Радіо-аудіо, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформації, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Аудіо для шкіл, 11.30 Для молодих дітей: Згоді будувати, негода руйнувати, 11.57 Світа, 12.00, 12.05 Діагност., гр. пл., 12.40 Послужений денник, 12.50 Хліборобська оприя-ка, 14.30 Концерт балетів, 15.00 Господарські пісн., 15.15 Респітальний концерт, 15.30 Львівські біжучі пісн., 15.35 Респіталь мелодія, з гр. пл., 15.55 Світа, 16.05 Англійські пісн., гр. пл., 16.12 Світа, 16.30 Світа. респіталь Віт-Брог, з супр. форт., 17.00 „Були пі. Ко-валевський“, говорина повість, 17.15 Світа, пісн. сонети Ветеранів, сир. форт., 17.35 Леон Господський гр. пл., 17.50 Кол-хія на морозі, монохор., 18.00 Акту-альна гитарна, 18.10 Спорт у містак (мі-стоталь), 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Америкалістика еротика життя (про Ульмана), 18.50 Актуальна гитарна, 19.00 Супернативізм та спідальність, 19.30 Не-моральний, зборований валдс, муч. анім., 20.00 Гітська музика зі слухачем радіо, 20.15 Симф. концерт, орк., скрипка; у перерві ок. год. 21.00 Ветеранський денник, Актуальна гитарна, 22.30 Світа, драма, а-тер. марш, 22.45 Музика з лавіонгу; у перерві в год. 22.55 Остання пісн.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгі безгр. 89.01, 88.60, Долари американські 3.58-60, 3.55-60, долари канад. 3.57-60—3.55-60, Флорени год. 290.15—288.45, Франки фр. 24.64—24.50, Франки швейцарські 120.75—119.95, фунти англ. 23.88—23.78, Італійські дені 100.20—99.80, Корони ч. 16.60—16.10, Кор. дан. 115.59—114.75, Кор. норв. 110.08—109.10, Корони шв. 137.43—132.55, Ліри тад. 24.00—23.50, Марки фінл. 11.44—10.40, Марки нім. 124.00—110.00, Шилл. австр. 93.00—93.00, Марки нім. солісти 133.129.

Найдешевіше
скало, порцелана, у столітній фірмі
ЯН КВЕСТ
ЛВІВ, РИНОК 37. — ТЕЛ. 24-737.

Кіно.
АПОЛЛО: „Не піду в війну“.
АТЛАНТИК: „Король джунглів“.
БАНІА: „Із есперанто шифер“ та „Літська“.
ГРАЖІНА: Вера Радзівілова.
ІВРОДА: „Романс“.
КАСНО: „Сам на сам“ з Паскалем Ве-
лі.
ВІСНЕРНИК: „Матура“.
МАРКУСЕНКА: „Матура“.
МЕТРО: „Романс“.
МІРАЖ: „Алім“ з Марг. Солейн.
Світа і фільм „Літська“.
МУЗІА: „Літська“.
НАВІ: „Маленький герой“ з Фред. Бар-
толомі.
ПАЛЛО: „Концерт“.
ПАЛЛО: „Концерт“.
РАДІО: „Романс“ з паризькими з Лв-
ва.
СВІТ: „Герой мого життя“ муз. комедія
з Сос. Солейн.
СІТІВІВ: „Світа торжества“ і роман.
ТОН: „Літська“.
УТІКА: „Літська“ і роман.
УТІКА: „Літська“ і роман.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“

З „маслосоюзу“ повідомляється, що від дня 27. лютого н. р. кооперативна п'ятинка на Львів.

1 кг. масла десертного бачок без опакунки	2.95 зод.
1 кг. масла десертного бачок з опакункою	3.00
1 кг. масла есп. платівка з есп. опакункою, включно до фінтано	3.00
жир о від П. П. р.	0.16—0.17
жир о від П. П. р.	0.16—0.17
жир о від П. П. р.	0.16—0.17

Генеральні на масло та молоко надруковано, на п'ятинці знижкова

ПТИЦЯ

Маслосоюзу повідомляється, що в день 27. лютого н. р. п'ятинка своїм достатком за 1 кг. жовтої п'ятини, а також п'ятини ітаконіксари „Д. С.“ з Львова, (на Більчакського ч. 3) такі ціни:

індикки 1. кг. добре умяснені, повногруді	1.40 зод.
індикки 1. кг. добре умяснені, повногруді	1.20
Курки молоді 1. кг. біло-жовто-тонкі від 1.20 кг. ягору без ханіку на ногах	1.25
Качки тощо 1. кг. шойно від 1.20 кг. ягору	1.30
Сабаних сортів від вище поданих не приймає	

Шукаєте праці? --

Певно знайдете її, якщо даєте оголошення до нашого щоденника

ПОДЯКА.

Одним почувався до милого обов'язку зложити ширшу подяку Вп. П. Д-рові М. Старухові, 5. лікарів прасяних клінік, замешкалому в Перемислі при вул. П'ясуцького ч. 1. П. поверх, за вилікування мене з тяжкої недуги і за повну посвяту попросту батьківську лікарську опіку.

Ів. Дучинський.

Подяка.

Привітні словами горю по нещасній втраті нашого Найдорожчого Сина Тадея Проця, вважаємо своїм обов'язком зложити ширшу подяку всім, що причинились до величезної його погорди. Зокрема ширшу дякуємо Всес. о. Бучачському Я. о. Жамнові, що відмовив дорогого Погляда на вічний спокій. Глибоку вдячність одержимо на закладі для Хв. Виділу і членів С. Т. „Україна“, як і для Товариства пресі Погляда в квіт. „Палас“, за їх заходи при улагодженні похорону та за моральну й матеріальну підмогу. Щиро Спасибі Вам Тим, що віддали особисту прислугу нашому Найдорожчому і Єдиному Синові та потішили нас у нашому важкому горю.

Батько, мати і сестра.

ОПОВІСТКИ.

Надзвичайні Загальні Збори Українського Товариства Прихильників Мистецтва у Львові відбудуться в п'ятницю 19. березня 1937 р. в годину 15-30 в селі Т-ва „Діагност“ при вул. Руській ч. 20. І. пов. о таким порядку наради: 1) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 2) Вирішення про продаж нерухомого майна Товариства. — Виділ.

КУПНО - ПРОДАЖА

МЕБЛІ золотого роду, логічні умовини „МЕБЕЛЬСКОМІД“ Казимирівська 25.

ЄДИНА українська приватна торговельна спілка на Шляху „Торговельний Дім Романа Буджак“, Катериці, Малицька 12, купує гуртом на разуюче аласний і комісово всіляк сільсько-господарські продукти споживчі. Оферта, записати адресувати латинською. 301 2—6

ПРОПУКЛИВІ БАНДАЖІ гумові, червоні, сині, проти усування мати під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИЗА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 31-100

ЗОЛОТІ та срібні виробн. перетелі, шкільні обручки тощо продає дешево савановісна католицька фірма ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, площа Марська ч. 5. Поглаголює всіляк напрямки. 3032 23—?

Від нині — малювання мешкання — приємністю!

МЕШКАННЯ дезинфекує, малює — лікерує, очищує основно по помалюванню, концентрований малярський мистець

Ігнат Михайло Ляйхтер

Ціни дійсно низькі. — Найдогідніші умовини — найкращіші взори. — Совісно і сол дие виконання. Прошу подзвонити на ч. 242-99 і зажадати оферту!

Львів, ул. Бульварська ч. 3. Тел. 242-99.

Велику поінвентарну випродаж

5000 м² КИЛИМІВ

почада фабрика килимів

СТ. ГАЛАНД в Глинянах

у всіх своїх крамницях: у Львові, вул. Сикстуська 20 — у Варшаві, Фоща 8 — в Катоніцях, Косцюшка 3 — в Любліні, Стасіца 1 — в Кельцях, Сенкевича 30 — в Сандомирі і Радомі.

Ціни сильно знижені. — Товар найкращої якості — Нові артистичні взори. ВИПРОДАЖА ПОТРИВАЄ ТІЛЬКИ 14 ДЕНЬ. 2—4

Дешеві Білі Дні

з 40 проц. знижкою цін влаштовує фірма

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

полотно	0.60	Шифон на пост. шир. 150	1.70
Шифон	0.90	Пошівки мереж.	1.80
Зефир сирій	0.60	Простирала ковад	4.50
Попеліна на сорочки	1.20	Обрусове біле	1.90
Сирій шовк	1.—	Обрусове колір.	2.20
Черкаліна колір.	0.70	Гарнітур б осб	6.—
Димка на підштанці	0.70	Серветки	0.20
Полотно на простир.	1.25	Ручники вафл.	0.30
Простирала відпасов.	2.—	Ручники кушел.	0.50
Вовн шир. 90	1.05	Хустинки до носа	0.15
Атлас на пост. шир. 90	1.25	Отарки	0.40
Атлас на пост. шир. 150	2.35	Капи пікові	2.50
Шифон на пост. шир. 90	1.—		

Увага: З нагоди Білих Днів продаємо всілякі блаватні товари на 30 проц. дешевше. Замовлення з провінції поглаголюємо за поштовою оплатою.

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ з клітин отодової для старшого солдого пана при одній особі українці. Глибоза 3/1. м. 3. 5—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

КОТРИЙ ІЗ МОЛОДИХ ІНТЕЛІГЕНТНИХ МОЛОДЦІВ охоче зв'язати свою долю із приватною, інтелігентною, молодшою українкою та охоче заложити і вести невелике сільське господарство близько Козомі. Зголошення до Адм. „Діла“ із зняттям під „Молоде господарство“. 2—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ ПОРТРЕТОВИХ на побувалих дотепер умовинах шукає портретове Заведення „Repetans“, Kielce, Фоща 14. Спеціальність портрети „Semi-Email“ фотографічні новини. Жадати проспектів. Просимо знотуватись в польській мові. 128 18-36

ПОТРЕБУЄМО управителя і торговельного помічника до килимової крамниці Ст. Галанд, фабрика килимів, Глинянах. 332 2—2

РІЖНІ

СТАНІСЛАВІВ стрижеться, голиться й чешеться в українському фризер, сальоні Кізім, Перацького 1.

ПОВІДОМЛЯЮ Всесвітній Отців Добродіа, що дня 1. лютого 1937 р. я переніс свою бронзаничну робітню церковних виробів з Ринку ч. 9 на вул. Вірменську ч. 25 до реальності Т-ва „Зоря“. Прошу ласкаво підтримати рідний промисл. — Стефан Фединський. 216 15-15

СВЯТОЧНІ ЛИСТІВКИ — 12 сюжетів з текстом „Христос воскрес“ видана Книгарня „Рідної Школи“ з кліш „Русалки“ за безплатним її дозволом. Увесь дохід на „Рідну Школу“. Можна сподіватися, що наше громадянство масово купуватиме святочні листівки з маркою „Рідної Школи“. Сотня 6 зод. Замовлення виконує Гр. Гануля, Львів, Ольшавського 11, або Книгарня „Рідної Школи“, Львів, вул. Сикстуська 20. 331 2—2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Упр. Дент. Й. Браневський ординув від 3—6

Львів, вул. АКАДЕМІЧНА Ч. 18.

Телефон 237-53. Догідні умовини.

317 Ціни як в убезпечальні. 2—?

Спеціаліст в енергичних та шкідливих недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент дерматолог, клінік у Берліні, Відні та Празі перенісся і ординує тепер від 9—1 і 3—7

Львів, вул. КІЛІНСЬКОГО 3.

напр. Віденської кав'ярні

Тел. 251-68. Сепараткові ждальні.

ОГОЛОШЕННЯ.

плєкає Церу... усуває ЗМОРШКИ

МЕБЛІ ідальні, спальні, кабіні, тапчани, матраци і декорації поручає Віденська вирібна столярсько-таплицерська

ІВАН ОРТНЕР

Львів, Сикстуська 41. Тел. 292-79

3208 2—5

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францога, єдинокій радикальний і випробований за. сіб (нагірний) проти **РЕВМАТИЗМОВІ** чольон з причини простуди, пострілові, іскісові і ін. — всіоди можна дістати

Виріб і головна пражена

АПТИКА МІКОЛЯША

Львів, Коперника 1.

ФОРТЕП'ЯНИ, ПІЯНИНА

си тоної марти

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорт до Англії, Аргентини, Уругваю, Данії, Франції, Голандії, Палестини і т. д.

виключно заступництво:

С. Новацький

Львів, вул. П'ясуцького 17. 26102

як нова по заложенню нових частин (направ)

У ФІРМІ

механіка

Т. ІВАНІШИН ГОРОДЕЦЬКА 23

ТЕЛ. 246-35

ЕКО

добірні батареї

виробу єдинокій української фабрики батарей ЕКО у Львові — вул. Городецька 38. — Тел. 219-26.

Чи знаєте пані, що...

вдома крамниця фабрика біл ля

„ПАН“ Львів, Сикстуська 1

продає рекламиво на протязі 14 днів

всіляке білі по п'ятих коштів власних

відчислюючи з нормальних посейних

цін 15% знижен не виняткова нагода

дешевшого закупу. 285

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гігієнічні артикули по найдешевших цінах купує тільки у найсоліднішій

ПЕРФУМЕРІЇ

С. ФЕДЕРА

Львів Сикстуська 7

Філія КОПЕРНИКА 15а

Кожний покупець, що поплічється на

оце оголошення „Діла“ дістане ЗА-

ДУРНО гадани дарунок.

ВЛЕГЧУЄМО

купно матеріалів на сувій-

вбрання, плащі - костюми,

білля - постіль

Висилковий Дім

Е. Ф. БОРИС

Перемисль

вул. Францішківська 16.

Жадайте цілих.